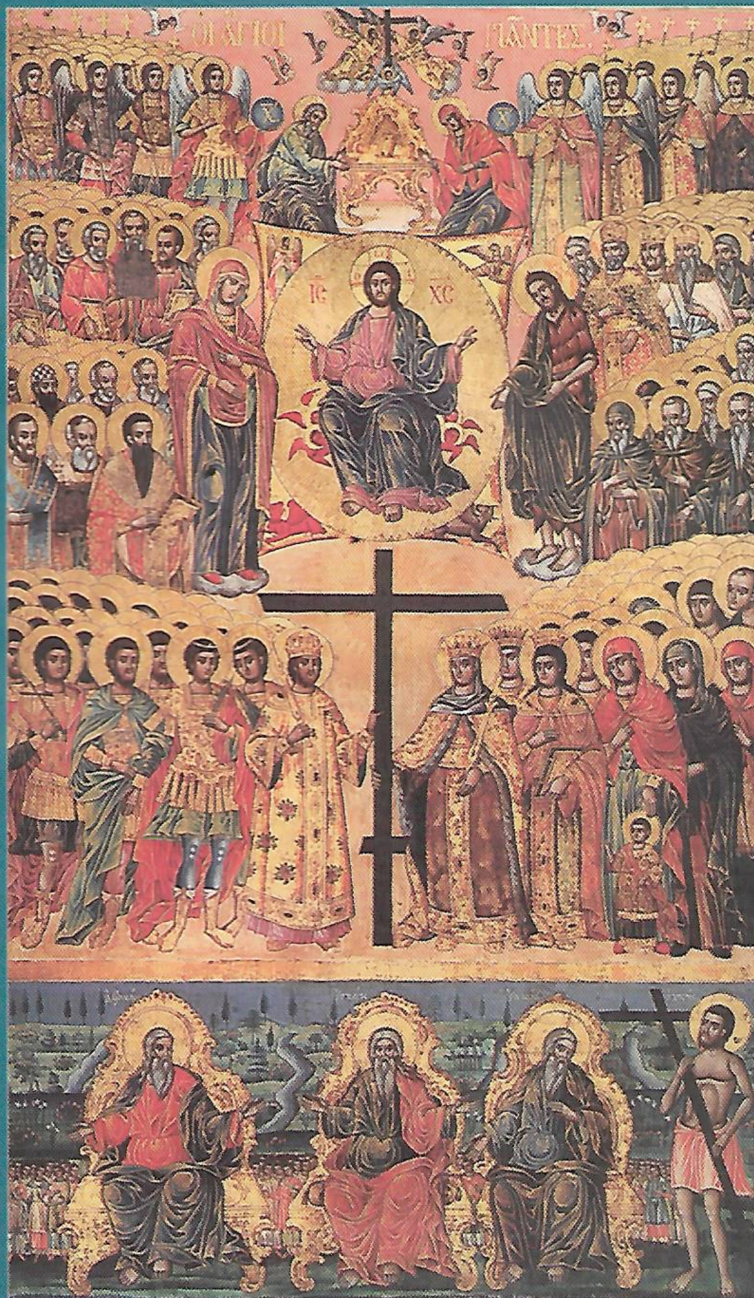
Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ (Β΄ ΘΕΣΣΑΛ. Β΄ 15)

«Οὐκ ἀρνησόμεθά σε φίλη Ὀρθοδοξία...»

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2009 - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ΄ - ΕΤΟΣ 59ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 958 - ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 - 106 82 ΑΘΗΝΑΙ (Γ΄ ΟΡΟΦΟΣ)

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928

Διμηνιαῖον Δημοσιογραφικόν Ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος

Περίοδος Γ΄ ἔτος 59ο Τεῦχος 958

Μάϊος-Ἰούνιος 2009

Ἱδρυτής:

Ἀνδρέας Βαπορίδης

(† 1976)

Ἐκδότης:

Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος

κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β΄

Διευθυντής:

† Ὁ Μαραθῶνος Φώτιος

Συντακτική ἐπιτροπή:

† Ὁ Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος Γερόντιος

† Ὁ Ἀττικῆς καί Βοιωτίας Χρυσόστομος

† Ἀρχιμ. Γρηγόριος Ταυλάριος

† Πρεσβ. Μιχαήλ Κωνσταντινίδης

Ὑπεύθυνος Συνδρομῶν - Ἐμβασμάτων

Κατσαγώνης Κωνσταντῖνος

Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

Συνδρομαί:

Ἐσωτερικοῦ ἐτησία 10 εὐρώ

Ἐξωτερικοῦ 15 $ Η.Π.Α.

Τιμή φύλλου 1 εὐρώ

ISSN: 1107-6763

Ἰδιοκτησία - Κεντρική Διάθεσις:

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»

Ὁδός Κάνιγγος, 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

Τηλ.: 210 38 28 280 -Fax: 210 38 47 365

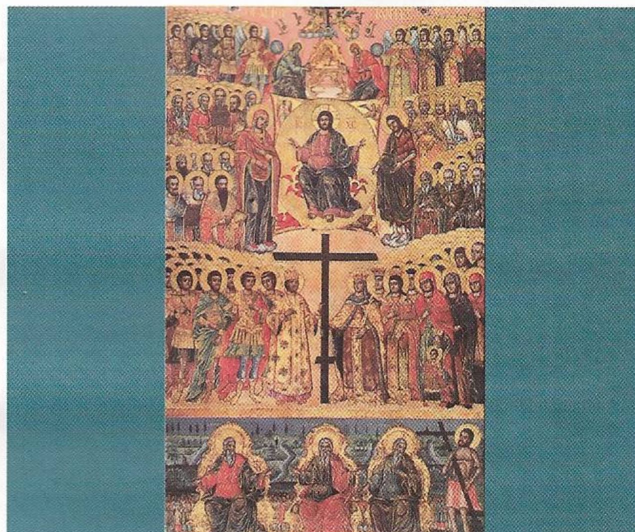
www.ecclesiagoc.gr e-mail: goc@otenet.gr

Ἐκτύπωσις: ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

Τηλ. 210 92 17 513, Fax: 210 92 37 033

www.eptalofos.gr e-mail: info@eptalofos.gr

Τά ἀνυπόγραφα ἄρθρα ἀποδίδονται εἰς τήν διεύθυνσιν.

Εἰκών Ἐξωφύλλου:
Οἱ Ἅγιοι Πάντες.
Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας.

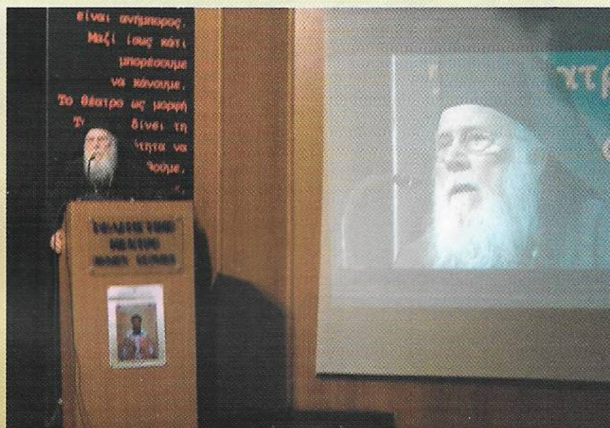
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΑΤΕΡΙΚΗ ΔΙΔΑΧΗ

«Ἀπόφευγε νά μιλᾶς αὐστηρῶς καί μεγαλοφώνως, γιατί δίνεις τήν ὑποψία ὅτι εἶσαι μάταιος καί ἔχεις μεγάλη ἰδέα γιά τόν ἑαυτό σου».

(Ἅγιος Νικόδημος Ἁγιορείτης, «Ἀόρατος Πόλεμος»)

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΛΑΜΑ

Τήν Β΄ Κυριακήν τῶν Νηστειῶν, ἡμέρα μνήμης τοῦ ἐν Ἁγίοις πατρός ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ, διωργανώθη ἑόρτιος ἐκδήλωσις, ἐπί τῇ συμπληρώσει 650 ἐτῶν ἀπό τῆς ἱερᾶς αὐτοῦ κοιμήσεως, ἀπό τούς νέους τοῦ Νεανικοῦ Ὀρθοδόξου Συνδέσμου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, μέ τήν εὐλογίαν τοῦ Σεβαμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης καί Δημητριάδος κ. Μαξίμου.

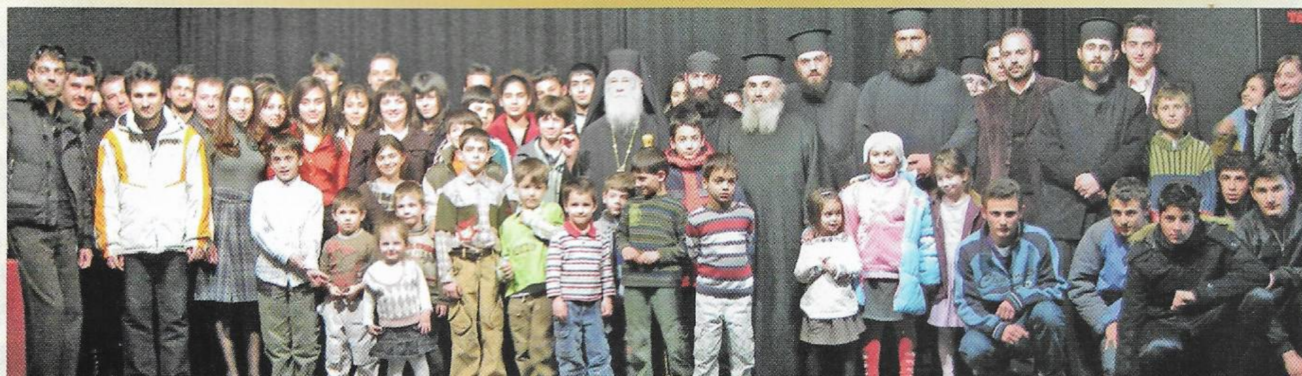
Ἡ ἐκδήλωσις ἔλαβε χώραν εἰς τό Πολιτιστικόν Κέντρον τοῦ Δήμου Θέρμης μέ μεγάλην συμμετοχήν μικρῶν καί μεγάλων. Εἰς τήν ἐκδήλωσιν ἔγιναν παρουσιάσεις τῶν κατασκηνωτικῶν δραστηριοτήτων τοῦ Γραφείου Νεότητας τῆς Μητροπόλεως, ἀλλά καί τῆς ἐν γένει δράσεως τοῦ Νεανικοῦ Ὀρθοδόξου Συνδέσμου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, μέ ταυτόχρονον προβολήν βίντεο καί φωτογραφιῶν.

Εἰς τό δεύτερον μέρος τοῦ προγράμματος ἐγένετο σύντομος ἀναφορά εἰς σημαντικά βιογραφικά στοιχεῖα τῆς βιοτῆς τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου καί ἠκολούθησαν τρεῖς ἐνδιαφέρουσες εἰσηγήσεις μέ θέματα:

- «Συνοδοιπόροι τοῦ Ἁγ. Γρηγορίου εἰς τό ταξίδι τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς»
- «Ἡ ὀρθόδοξος ἀσκητική εἰς τήν ἀντιμετώπισιν τῶν παθῶν, κατά τόν Ἅγ. Γρηγόριον»
- «Ἑρμηνευτική προσέγγισις εἰς τόν Δεκάλογον τῆς κατά Χριστόν Νομοθεσίας»

αἱ ὁποῖαι ἐξεφωνήθησαν ἀντιστοίχως ἀπό τούς ἑξῆς νέους: Λεωνίδα Μ. Πίττο, μέλους τῆς Συντονιστικῆς τοῦ Συνδέσμου, Ἐμμανουήλ Γιουρτζίδη, πτυχιούχου Θεολογίας καί Χρήστου Κωνσταντούλα, ὑπεύθυνου ὀργανώσεως τῆς ἐκδηλώσεως.

Τήν ἐπιτυχημένην ταύτην ἐκδήλωσιν τῶν νέων τῆς Μητροπόλεως, ἐπελόγισεν ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης Σεβ. κ. Μάξιμος καί τήν ἐπευλόγησαν διά τῆς παρουσίας των οἱ κληρικοί τῆς Μητροπόλεως. Εἰς τό τέλος παρετέθη τράπεζα, ἀπό τήν ἐπιτροπήν τοῦ Ἱ. Ν. Ἁγ. Γεωργίου Θέρμης.

Ἐθελοντική Αἱμοδοσία τοῦ Νεανικοῦ Ὀρθοδόξου Συνδέσμου

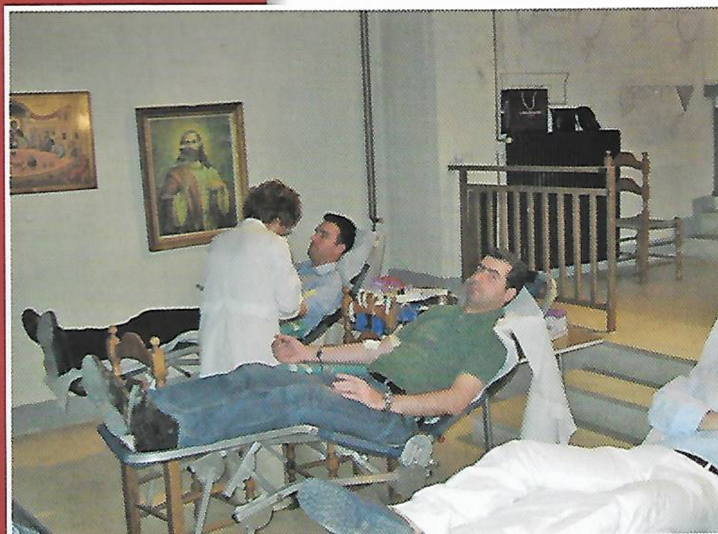
Μέ τήν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ κατά τήν Κυριακήν τῶν Ἁγ. Πάντων 1/14 Ἰουνίου 2009, εἰς τόν Ἱερό Ναό Ἁγ. Ἀθανασίου Ν. Φιλαδελφείας, ἐπραγματοποιήθη ἡ πρώτη ἐθελοντική αἱμοδοσία τοῦ Νεανικοῦ Ὀρθοδόξου Συνδέσμου· ἕνα ἔργο τό ὁποῖο ἀνέλαβον νά φέρουν εἰς πέρας οἱ νέοι τῆς Ἐκκλησίας μας, μέ ἀπόφασή των κατά τήν Γ΄ συνάντησιν Ἀντιπροσώπων Νεότητος (1/14 Δεκεμβρίου 2008).

Κατά τό προηγούμενον διάστημα εἶχε προηγηθεῖ ἐκστρατεία ἐνημερώσεως τῶν νέων καί γενικῶς τῶν πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας μας εἰς τήν εὐρυτέραν περιοχήν Πρωτευούσης, μέσῳ ἀνακοινώσεων εἰς τούς ναούς, ἀφισῶν καί ἠλεκτρονικῶν μηνυμάτων.

Τήν ἡμέραν τῆς αἱμοδοσίας κλιμάκιον τοῦ Τζανείου Νοσοκομείου μέ ἐξαμελές προσωπικόν καί τόν κατάλληλον ἐξοπλισμόν ἀφίχθη εἰς τόν Ναόν. Αἱ κλίναι αἱ ὁποῖαι διετέθησαν διά τήν αἱμοδοσίαν ἦσαν πέντε.

Μετά τό πέρας τῆς Θείας λειτουργίας αἱ κυρίαι καί νεάνιδαι τῆς Ἐνορίας παρέθεσαν πρόγευμα διά τούς ἐθελοντάς αἱμοδότας, τινές τῶν ὁποίων ἦσαν ἀπό ἄλλας ἐνορίας.

Τελικῶς συνεκεντρώθησαν 40 φιάλαι αἵματος διά τῶν ὁποίων συνεστήθη Τράπεζα Αἵματος διά πᾶσαν ἔκτακτον ἀνάγκην, εἰς δέ τούς ἐθελοντάς αἱμοδότας διενεμήθη ἕν ἀναμνηστικόν δῶρον. Κατ᾽ αὐτόν τόν τρόπον ἡ πρώτη προσπάθεια τῆς νεολαίας τῆς Ἐκκλησίας μας εἰς τόν τομέαν τοῦτον ἐστέφθη ὑπό ἐπιτυχίας.

Ἀξίζουν θερμά συγχαρητήρια εἰς ὅσους συνέδραμον εἰς τήν ἐπιτυχῆ ἔκβασιν τῆς θεαρέστου ταύτης ἐνεργείας, ἤτοι εἰς τό Ἐκκλησιαστικόν Συμβούλιον τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου, τό ὁποῖον ἐκάλυψε τά λειτουργικά ἔξοδα, τούς συνδέσμους νεότητος τοῦ Ἱ. Ναοῦ, οἱ ὁποῖοι εἶχον τήν γενικήν ὀργάνωσιν, τάς κυρίας καί δεσποινίδας, αἱ ὁποῖαι ἐπεμελήθησαν τό πρόγευμα καί τούς συνδέσμους καί Ἐφημερίους τῶν Ἐνοριῶν αἱ ὁποῖαι ἀνταπεκρίθησαν μέ προθυμίαν.

Ἡ νέα συνάντησις διά ἐθελοντικήν προσφοράν αἵματος εἰς τόν αὐτόν χῶρον, ὡρίσθη διά τήν Κυριακή 9/22 Νοεμβρίου 2009.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ "ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ"

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά

Παρακαλοῦμεν ὅπως δημοσιεύσητε, ἔστω καί καθυστερημένως, διά μεσολαβήσασαν ἀσθένειαν, τήν κατωτέρω ἀπάντησιν πρός τόν Σεβ/τον κ. Σεραφείμ σχετικῶς μέ τά δημοσιευθέντα ὑπ' αὐτοῦ ἐναντίον ἡμῶν, τῶν ἀποκαλουμένων παλαιοημερολογιτῶν, εἰς τό ἔγκριτον φύλλον τοῦ «Ὀρθοδόξου Τύπου», ὑπ' ἀριθ. 1787 τῆς 12ης Ἰουνίου 2009.

› Εἶναι διαστροφή ὁ ἰσχυρισμός του ὅτι συνεστήσαμεν Ἐκκλησίαν ἰδίαν.

Θέλομεν νά πιστεύωμεν ὅτι δέν θά μετεχειρίζετο τόν ἀνυπόστατον ἰσχυρισμόν τοῦτον, εὑρισκόμενος εἰς κατάστασιν ἠρεμίας.

Δέν εἴμεθα οὔτε οἱ ἀδαεῖς, οὔτε οἱ ἀσεβεῖς τολμητίαι τοιούτου ἀνοσιουργήματος. Τό ἀληθές τοῦ λόγου, ἀπέδειξαν οἱ ἀναλαβόντες τόν ἱερόν ἡμῶν ἀγώνα ἀοίδιμοι καί κορυφαῖοι Ἀρχιερεῖς τό ἔτος 1935, Γερμανός Δημητριάδος καί πρώην Φλωρίνης Χρυσόστομος.

Εἴμεθα ἡ ἀκαινοτόμητος συνέχεια τῆς Μιᾶς Ἁγίας Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας μετά τό σχίσμα τοῦ Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου ἐν ἔτει 1924. Εἴμεθα ἡ ἀνύστακτος φρουρά.

Λέγομεν δέ σχίσμα, διότι τό νέον ἡμερολόγιον δέν καθιερώθη ὑπό Πανορθοδόξου Συνόδου κατά τήν τάξιν τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά βιαίως καί δυναστικῶς καί συνεπῶς, ὡς ξένον καί ἄγνωστον μέτρον πρός τήν Ἐκκλησίαν ἀποτελεῖ σχίσμα.

Εἴμεθα τό *«λεῖμμα τῆς κατ' ἐκλογήν χάριτος»* (Ρωμ. ΙΑ-5), *«τό μικρόν ποίμνιον»* τοῦ Χριστοῦ, καθώς καί ὁ Ἅγιος Νικηφόρος καί ὁ θεῖος Χρυσόστομος ἀναφέρουν *«Εἰ δέ καί πάνυ ὀλίγοι ἐν τῇ ὀρθοδοξίᾳ καί εὐσεβείᾳ διαμένωσιν, οὗτοι εἰσίν ἡ Ἐκκλησία».*

Ἀγωνιζόμεθα τόν καλόν ἀγώνα τῆς πίστεως ἀπό τοῦ ἔτους 1924, ὑποστάντες μέτρα σκληρά διωγμῶν καί διαπομπεύσεων καί ἐξοριῶν, ἰδιαιτέρως κατά τήν ἀπαισίας μνήμης ἐποχήν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σπυρίδωνος ὅστις, σημειωτέον, κατεῖχεν δύο Μητροπόλεις, Ἀθηνῶν καί Ἰωαννίνων! (πρωτάκουστον εἰς τά χρονικά τῆς Ἐκκλησίας!) Τοσοῦτον μένος ἐπέδειξεν οὗτος κατά τῶν Γ.Ο.Χ., ὥστε μετέβαλε τά ὑπόγεια τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν εἰς κουρεῖα παλαιοημερολογιτῶν κληρικῶν, τούς ὁποίους ἀφοῦ ἀπεσχημάτιζεν ἐξαπέλυε αὐτούς ἀνά τάς ὁδούς τῶν Ἀθηνῶν μέ τήν φανέλλαν καί τό πανταλόνι, πρός χλεύην ὑπό τῶν θεατῶν!...

Παραλείπομεν τούς σφραγισμούς τῶν ἱερῶν ναῶν, τήν διάλυσιν τῶν προσευχομένων, τήν ἀνατροπήν τοῦ ἐπιταφίου ὑπό ἀστυνομικῶν τήν Μ. Παρασκευήν κατά τήν ὥραν τῆς περιφορᾶς ἄνευ ἱερέως καί πλείστας ἄλλας ἐπιδρομάς κατά τῶν πιστῶν!

Τότε ὁ γηραιός καί παλαίμαχος Ἱεράρχης Γερμανός Κυκλάδων ἐτελεύτησεν εἰς τήν κρύπτην του καί ἐδόθη ἀπαγορευτική διαταγή τῆς καθιερωμένης

νεκρολογίας, ταφείς μόνον ὑπό λαϊκῶν. Ὁ δέ ὑπέργηρος ἕτερος Μητροπολίτης πρώην Φλωρίνης Χρυσόστομος ὡδηγήθη εἰς μακράν ἐξορίαν διά δευτέραν φοράν εἰς τήν ἀπαραμύθητον Μονήν Ὑψηλοῦ Μυτιλήνης, παρά τά 85 ἔτη του.

➤ Ἡ προσθήκη Γνήσιοι «Γ.Ο.Χ.» ἐτέθη ὡς ἑρμηνεία διά τούς τιμῶντας καί σεβομένους τάς πατερικάς ἐντολάς καί παραγγελίας καί πρός διάκρισιν ἀπό τῶν νεοημερολογιτῶν, φερόντων καί αὐτῶν τό ὄνομα «ὀρθόδοξοι» (!)

Τό ὅτι αἱ ἄλλαι ἐκκλησίαι πού τηροῦν τό πάτριον ἡμερολόγιον δέν διέκοψαν κοινωνίαν μετά τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι λόγος κανονικός, δεδομένου ὅτι ἅπασαι αἱ ἐπί μέρους ἐκκλησίαι ὑπήχθησαν ἑκουσίως εἰς τόν ἀρχόμενον ἐπάρατον οἰκουμενισμόν μέ τήν σιωπηράν συγκατάθεσίν των εἰς τήν Ἐγκύκλιον τοῦ 1920 καί τό Συνέδριον τοῦ 1923 ὑπό τόν Μελέτιον Μεταξάκην, ὅστις ἐφήρμοσε μετά τοῦ Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου τήν καινοτομίαν τοῦ ἡμερολογίου ἐν τῇ Ἑλλαδικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Γράφει ὁ κατά τά ἄλλα ἀγαπητός κ. Σεραφείμ, τόν ὁποῖον καί συνεχάρημεν τηλεφωνικῶς διά τό δημοσίευμά του κατά τοῦ Βατικανοῦ, ὅτι οἱ ἅγιοι Πατέρες Ἀθανάσιος, Μάρκος ὁ Εὐγενικός κ.ἄ., δέν συνέστησαν ἰδίαν ἐκκλησίαν ἀλλ᾽ ἔκοψαν τό μνημόσυνον τῶν αἱρετικῶν. Τοῦ ἀπαντῶμεν, ὅτι καί ἡμεῖς τό αὐτό πράττομεν χωρίς νά συστήσωμεν ἰδίαν ἐκκλησίαν, ὑπολειφθέντες ἡ συνέχεια τῆς παραδοθείσης ἀκαινοτομήτου Ἐκκλησίας, ἀφοῦ ἡ καθ᾽ ὅλου Ἑλλαδική Ἐκκλησία παρεσύρθη εἰς τόν νεοημερολογιτισμόν καί τόν οἰκουμενισμόν ὡς μέλος τοῦ Π.Σ.Ε. καί ἡνώθη μετά τῶν παπικῶν ἀπό τοῦ 1965, ὅτε ἤνοιξε τάς θύρας ὁ Ἀθηναγόρας ἀνατολῆς καί δύσεως διά τῆς ἄρσεως τῶν ἀναθεμάτων, χωρίς καμμίαν διόρθωσιν τῶν αἱρετικῶν φρονημάτων τῆς δύσεως.

➤ Ὅσον ἀφορᾶ διά τήν «μετάνοιαν καί ἀνάνηψιν» τῶν Γ.Ο.Χ., ὡς γράφει ὁ κ. Σεραφείμ, νά μετανοήσωμεν ἐκ ποίας παραβάσεως ἐκκλησιαστικῆς νομοθεσίας καί νά ἀνανήψωμεν ἐκ ποίας πλάνης; Ἐκ τοῦ σεβασμοῦ πρός τούς Πατέρας; Καί τί εἴδους διαφορετικός πόλεμος θά ἐγίνετο κατά τῶν τεκταινομένων τήν προδοσίαν, ἐάν εὑρισκόμεθα καί ἡμεῖς ἐντός τῆς καινοτόμου Ἐκκλησίας;

Τί ἀποτέλεσμα ἔσχε ἡ διά τοῦ χάρτου πολεμική μέχρι σήμερον κατά τοῦ ἐπερχομένου ὀλέθρου, μέ πρωτοπόρον τόν κ. Βαρθολομαῖον;

Ἀσφαλῶς οὐδένα, διότι πρόκειται περί χαρτοπολέμου.

Οἱ πατέρες περιτράνως ἐντέλλονται τήν ἀποτείχισιν! Μόνον τό τοιοῦτον μέτρον ἔχει θετικήν ἀπόδοσιν.

➤ Ἀναφέρεται ὁ κατήγορος, ὅτι διά τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἡμερολογίου δέν ἐγένετο μετακίνησις τοῦ Πάσχα καί συνεπῶς δέν ἰσχύουν τά ἐπιτίμια τῶν Πατέρων.

Τόν ἐρωτῶμεν: Ἡ λεγομένη «ὀρθόδοξος» ἐκκλησία τῆς Φιλανδίας, πότε κάνει Πάσχα; Κάνει μετά τῶν παπικῶν! Ὑφίσταται κοινωνία τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας μετ᾽ αὐτῆς; Μάλιστα! Δυστυχῶς ἡ ὑπόθεσις βαίνει ὁλοταχῶς πρός ὁλοκληρωμένην ἕνωσιν μετά τῶν Παπικῶν, ἀφοῦ ἀνεγνωρίσθη καί τό πρωτεῖον τοῦ πάπα, τώρα μένει ν᾽ ἀναγνωρισθῇ καί τό ἀλάθητον!

➤ Ἀναφέρει ἐν συνεχείᾳ περί ἀντιχαλκηδονίων Μονοφυσιτῶν καί Ρωμαιοκαθολικῶν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία δέν ἔχει ἀποφανθῆ διά πανορθοδόξου Συνόδου περί ἀναγνωρίσεως τῶν μυστηρίων των καί καθώς συμπεραίνεται ὀρθοτομεῖ τόν λόγον τῆς ἀληθείας!

Καί πάλιν τόν ἐρωτῶμεν:

Ἀγνοεῖ τήν προδοσίαν εἰς Σαμπεζύ καί Μπελεμέντ;

Το ἀντίθετον συμβαίνει ἐξ ὅσων ἀναφέρει ὁ Σεβασμιώτατος.

Δυστυχῶς, ἀνεγνωρίσθησαν μυστήρια καί τῶν Μονοφυσιτῶν καί τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν, οἱ δέ συνυπογράψαντες, τυγχάνουν μέλη ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας.

Δέν χρειάζεται συνεπῶς οὐδείς μή ὀρθοφρονῶν νά κηρύξῃ γυμνῇ τῇ κεφαλῇ αἱρετικά φρονήματα, ὥστε νά ἀποφανθῇ ἡ Ἐκκλησία, δεδομένου ὅτι ἡ κατάργησις τῶν ἱερῶν κανόνων συντελεῖται μυστικῷ τῷ τρόπῳ. Αὐτό εἶναι σήμερον τό συναντώμενον εἰς τήν Ἐκκλησίαν.

Ἀπόδειξις: Τί μέτρα ἐλήφθησαν κατά τοῦ κ. Βαρθολομαίου, ὅστις προκλητικῶς καί πεπαρρησιασμένως συμπροσεύχεται καί συλλειτουργεῖ μετά τοῦ Πάπα καί μεθ᾽ ὅλων τῶν αἱρετικῶν;

Ὡσαύτως, πῶς ἀντιμετωπίζεται τό Πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας, τό ὁποῖον ἔχει κοινωνίαν μετά τῶν μονοφυσιτῶν; Ὁμοίως καί τό Πατριαρχεῖον τῆς Ἀλεξανδρείας πού ἀναγνωρίζει τά μυστήρια τῶν Κοπτῶν; Μήπως δέν ὑφίσταται κοινωνία;

Ἀντιθέτως ὑφίσταται!

Δέν σᾶς ἀρκοῦν αὐτά Σεβασμιώτατε διά νά ὁμολογήσετε τήν ἀλήθειαν;

› Κάνετε λόγον ἐπιπροσθέτως περί τοῦ Ἁγίου Φωτός, ὡς σημείου εὐαρεστήσεως τάχα τοῦ Θεοῦ, εἰς τά ὡς ἀνωτέρω συμβαίνοντα οἰκτρά καί κακόδοξα. Ὁ πανοικτίρμων Θεός, τοῦ ὁποίου αἱ βουλαί εἶναι ἀνεξιχνίαστοι καί ἀνεξερεύνητοι, ἀγαπᾶ καί θέλει ὅλων τήν σωτηρίαν καί διά τοῦτο ὑπομένει καί ἀναμένει τήν ἐπιστροφήν ὅλων πρός Αὐτόν, χωρίς νά ἐκδικεῖται.

Παραθέτομεν τό ἑξῆς γεγονός ὡς ἀντίλογον.

Ὁ μοσχολατρήσας λαός τῶν Ἰουδαίων ἐν τῇ ἐρήμῳ, μήπως ἐστερήθη τοῦ οὐρανίου μάννα; Ὄχι μόνον δέν ἐστερήθη, ἀλλά καί καθ' ὅλον τό τεσσαρακονταετές διάστημα τῆς περιπλανήσεώς του εἰς τήν ἔρημον, παρά τό ὅτι δέν ἔπαυσε παραπικραίων τόν Εὐεργέτην του Θεόν, ἐν τούτοις δέν τόν ἐστέρησε ὁ Θεός ὄχι μόνον τοῦ μάννα ἀλλά καί τοῦ ὕδατος ἐκ τῆς ἀκροτόμου πέτρας, τόν Χριστόν, κατά τόν θεῖον Παῦλον.

Ἀλλά διατί νά ἀσχολούμεθα μέ τήν ἄσχετον πρός τήν ὑπόθεσίν μας λάμψιν τοῦ Ἁγίου Φωτός ἀφοῦ ἔχομεν εἰδικήν μαρτυρίαν τοῦ οὐρανοῦ διά τό πατροπαράδοτον ἡμερολόγιον;

Ἐν ἔτει 1925, 14 Σεπτεμβρίου κατά τό Πάτριον ἑορτολόγιον γενομένης ἀγρυπνίας ἐπί τῇ ἑορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἶχον συγκεντρωθεῖ κρυφίως 2000 διωκόμενοι πιστοί εἰς τό μονύδριον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου παρά τούς πρόποδας τοῦ Ὑμηττοῦ, ἄνωθεν τοῦ Χολαργοῦ, διά νά ἑορτάσουν τήν μεγάλην ἡμέραν, ὅτε κατά τό μεσονύκτιον ἔλαμψεν οὐρανόθεν ὁ τίμιος Σταυρός ρίπτων τάς ἀκτίνας του εἰς τό μονύδριον καί φωτίζον τό ἔξωθεν τοῦ ναοῦ συγκεντρωμένον πλῆθος. Τό γεγονός διεφημίσθη πρῶτον, ὑπό τοῦ Σώματος τῆς χωροφυλακῆς πού κατέφθασε διά τήν σύλληψιν τοῦ ἱερέως. Οἱ ἄνδρες ἔκθαμβοι καί περιδεεῖς καταθέσαντες τά ὅπλα προσῆλθον γονυπετεῖς ἀσπαζόμενοι τόν τίμιον Σταυρόν καί τήν χεῖρα τοῦ ἱερέως, ζητοῦντες συγχώρησιν!

Περί τό γεγονός τοῦτο κατεβλήθη μεγάλη προσπάθεια ὑπό τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί τῶν Ἀρχῶν ὅπως παρασιωποιηθῆ τοῦτο, ἀλλά οἱ ἐφημερίδες τό διέδωσαν εἰς τό κοινόν (ἐφημ. "ΣΚΡΙΠ", 15/28-9-1925).

Χρειάζεται ἄλλη μαρτυρία; Διά τούς ἀνεπηρεάστους ἀσφαλῶς ὄχι!

› Γράφει ὁ κ. Σεραφείμ ὅτι λόγος πού ἐπέβαλε τό νέον ἡμερολόγιον, ἦτο ἡ ἀκρίβεια τοῦ χρόνου.

Ἡ αἰτιολογία εἶναι ἀβάσιμος, δεδομένου ὅτι ἀκρίβεια χρόνου δέν ὑπάρχει οὔτε εἰς τό νέον ἡμερολόγιον, ἀφοῦ κατά τούς εἰδικούς πρός τό θέμα δέν ἔχει εὑρεθεῖ τό τροπικόν ἔτος.

› Ὅσον ἀφορᾶ τό θέμα ὑπερορίου χειροτονίας, ἀπαντῶμεν ὅτι εἰς καιρόν διωγμοῦ τῆς Ἐκκλησίας οἱ κανόνες τῶν Πατέρων οἰκονομοῦνται πρός τό μεῖζον συμφέρον, δεδομένου ὅτι ἡ Ἐκκλησία ὡς ταμιοῦχος τῆς θείας χάριτος ἔχει τό δικαίωμα νά ἐφαρμόσει ὁτέ μέν τήν ἀκρίβειαν, ὁτέ δέ τήν οἰκονομίαν κατά τό μέτρον τῆς ἀνάγκης, καθώς καί εἰς τόν καιρόν τοῦ παραβάτου Ἰουλιανοῦ, ὁ ἅγιος Σαμοσάτων Εὐσέβιος φορέσας στρατιωτικήν στολήν περιήρχετο πόλεις καί χώρας ἐνισχύων τούς πιστούς καί χειροτονῶν παντός βαθμοῦ κληρικούς, καθώς καί ἄλλαι παρόμοιαι περιπτώσεις ἔχουν λάβει χώραν, ἐνῶ διά τήν ἰδικήν σας χειροτονίαν Σεβασμιώτατε οὐδείς λόγος συνέτρεχε διά νά γίνη ἐκτός Ἑλλάδος!

Οἱ Γ.Ο.Χ. ἀποθανόντος τοῦ μακαριστοῦ Χρυσοστόμου, ἐμείναμεν ὀρφανοί Ἀρχιερέως μέ κίνδυνον μέγαν διά τόν ἱερόν ἀγῶνα τῆς πίστεώς μας, ὁπότε «ἐξ ἀνάγκης καί νόμου μετάθεσις γίνεται» κατά τόν θεῖον Παῦλον.

› Διά τήν ἀναφερομένην δέ κατανομήν τοῦ ποιμνίου μας ἀπαντῶμεν, ὅτι ὁ καθαιρεθείς Αὐξέντιος παραφρονήσας εἶχε χειροτονήσει τόν Τσάκον καί ἄλλους παρομοίους, τῶν ὁποίων οἱ διάδοχοι θέσαντες πορισμόν τήν εὐσέβειαν καί τόν ἀνυπεράσπιστον ἱερόν ἡμῶν ἀγῶνα ὡς ἀναβάθραν, ἐγένοντο αἱ σύγχρονοι γεννίτσαροι τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, περιβληθέντες ἀχειροτονήτως τήν ἀρχιερατικήν ἀμφίεσιν διά νά θηρεύσουν Ἡροστράτειον δόξαν.

Εἶναι ἡ πληγή καί τό μίασμα τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος καί οὐδείς λόγος περί αὐτῶν, διά τούς σοβαρούς καί τόν Θεόν φοβουμένους.

«Ἐστι δίκης ὀφθαλμός ὅς τά πάνθ' ὁρᾶ».

Μετά τιμῆς

† Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος

Ἀπάντησις Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας κ. Ἀκακίου πρὸς τὸν «Πειραιῶς» κ. Σεραφεὶμ Μεντζελόπουλον

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἁγίου Νικολάου Παιανίας 22.6.2009

Ἀξιότιμε κύριε Διευθυντά,

Ὁ Νεοημερολογίτης Μητροπολίτης Πειραιῶς Σεραφείμ Μεντζελόπουλος εἰς ἐπιστολήν του πρός τήν ἔγκριτον ἐφημερίδα σας, δημοσιευθεῖσα τήν 12ην.6.2009, ἀνταπαντᾶ εἰς ἐπιστολήν ἀφενός μέν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Παλαιοῦ Ἡμερολογίου κ. Χρυσοστόμου Β΄ (Κιούση) καί ἀφετέρου εἰς ἰδικήν μου τοιαύτη. Καί μέ τά ὅσα «πομπώδη καί βαρύγδουπα» γράφει ὁ σεβ., ἀνταπαντῶν στήν ἐπιστολή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μας, δέν θά ἀσχοληθῶ ἐγώ ἐδῶ. Ἁρμοδιότερος ἐμοῦ νά ἀπαντήση, εἶναι ὁ παλαίμαχος καί πολύπειρος Ἀρχιεπίσκοπός μας, τόν ὁποῖον ἄλλωστε ἀφοροῦν τά ὅσα παρατηρεῖ στήν ἐπιστολήν του ὁ κ. Σεραφείμ.

Ὀφείλω ὅμως ἐγώ νά προβῶ εἰς ἐλαχίστους παρατηρήσεις, στά ὅσα γενικῶς περί Παλαιοῦ Ἡμερολογίου καί εἰδικῶς περί τῆς ἰδικῆς μου ἐπιστολῆς παραθέτει ὁ ἐν λόγῳ Νεοημερολογίτης Μητροπολίτης στήν ἀπάντησίν του.

1. Γράφει διά τούς Παλαιοημερολογίτας ὁ κ. Σεραφείμ Μεντζελόπουλος, τά ὁποῖα ἄλλωστε ἐπισημαίνετε καί σεῖς, κ. Διευθυντά, στήν πρώτη σελίδα τῆς ἐφημερίδος σας. Λέει ὅτι οἱ οὗτοι *«εὑρίσκονται ἐκτός τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, ὅτι τούς καλεῖ εἰς ἀνάνηψιν καί μετάνοια, ὅτι δέν ἐπενεργεῖ ἡ θεία Χάρις τοῦ Θεοῦ εἰς τάς πολυδιασπασμένας παρατάξεις των, ὅτι δέν ἔχουν κανονικήν ἱερωσύνην οἱ τελοῦντες τά ἱερά μυστήρια, ὅτι πολλοί καθηρημένοι κληρικοί τῆς Ἐκκλησίας προσέφυγαν εἰς τούς ΓΟΧ»!*

Ὅλα αὐτά, τά ὁποῖα γράφει ὁ κ. Σεραφείμ, εἶναι ὀρθά, ἀλλά ἀπό τήν... ἀνάποδη! Δηλ. θά ἴσχυον μόνον, ἄν ἐλέγοντο ἀπό ἐμέ καί ἀπευθύνοντο σ' αὐτόν! Τοῦτο δέ, ἐπειδή αὐτός βρίσκεται ἐκτός τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία δέν μπορεῖ ποτέ νά ἔχη σχέσιν μέ οἱανδήποτε αἵρεσιν, καί προπαντός τήν αἵρεσιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἡ ὁποία λυμαίνεται τόν χῶρον του. Ἀλλά, ὅλα αὐτά δέν μπορῶ νά ἀναπτύξω καί τεκμηριώσω ἐδῶ, ἐπειδή ὁ χῶρος τῆς ἐφημερίδος εἶναι λίαν περιωρισμένος καί θά ἔκαμνον κατάχρησιν τῆς φιλοξενίας μου.

2. Ὁ Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Σεραφείμ Μεντζελόπουλος μολονότι ρητῶς ἀναφέρεται στήν ἐπιστολήν μου, ἐν τούτοις ἀποφεύγει ν' ἀπαντήση στό περιεχόμενό της, καί ἀκόμη, διαστρέφει ἀπαραδέκτως τά ὅσα λέω ἐγώ. Εἰδικῶς:

Ὁ κ. Σεραφείμ στό Δελτίο Τύπου τῆς Μητροπόλεώς του ὑποστήριξε ὅτι εἶναι *«καθηρημένοι κληρικοί αἱ κεφαλαί τῶν παρατάξεων τοῦ Παλαιοῦ Ἡμερολογίου»* καί ὅτι *«οἱ προκαθήμενοι τῶν παρατάξεων (τῶν ΓΟΧ) εἴτε εἶχον καθαιρεθῆ διά ἠθικά καί ἄλλα παραπτώματα, προσέφυγον εἰς τό Παλαιόν Ἡμερολόγιον»!*

Στήν ρηθεῖσα ἐπιστολή μου, τόν διέψευσα. Εἶπον, ὅτι τοῦτο *«εἶναι ψευδές καί συκοφαντικόν. Τόσον ὁ Προκαθήμενος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἀκολουθεῖ τό Παλαιόν Ἡμερολόγιον, Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Κιούσης, ὅσον καί οἱ φερόμενοι ὡς Προκαθήμενοι τῶν ἐξ αὐτῆς ἀποσπασθεισῶν παρατάξεων, οὐδείς καθηρέθη ποτέ δι' ἠθικά ζητήματα, πολύ δέ περισσότερον οὐδείς ἐξ αὐτῶν καθηρέθη ἀπό τήν Ἐκκλησία τοῦ Νέου καί ἐν συνεχείᾳ, διά τόν λόγον αὐτόν κατέφυγε δῆθεν εἰς τό Παλαιόν. Ἀπεναντίας,*

τό ἀντίθετον εἶναι ἀληθές. Ἐπίσκοποι τοῦ Παλαιοῦ, μόλις καθηρέθησαν κανονικῶς, δι' ἄλλα καί ὄχι ἠθικά ζητήματα, κατέφυγον εἰς τό Νέον καί ἐγένοντο δεκτοί, ὡς "φλωριά Κωσταντινάτα", μέ ἀνοικτάς ἀγκάλας»!

Ἀντί, λοιπόν, νά φιλοτιμηθῆ ὁ κ. Σεραφείμ ν' ἀπαντήση στά ὅσα πιό πάνω ἔγραψα, στήν ἀπάντησί του τώρα στήν ἐπιστολή μου, γράφει, διαμαρτύρομαι «*ὅτι οὐδείς καθηρημένος κληρικός τῆς Ἐκκλησίας* (ἐννοεῖ τοῦ Νέου) *δι' ἠθικά ζητήματα κατέφυγεν εἰς τάς παρατάξεις τῶν ΓΟΧ»!* Καί ἀναφέρει ὅτι γνωρίζει πολλές περιπτώσεις καθηρημένων διά ἠθικά παραπτώματα, οἱ ὁποῖοι κατέφυγαν σέ παρατάξεις τῶν ΓΟΧ. Μνημονεύει δέ τήν περίπτωσιν τοῦ Δωροθέου Τσάκου.

Ἀλλά, καί πάλιν, ὁ σεβ. κ. Σεραφείμ Μεντζελόπουλος παραποιεῖ τήν ἀλήθειαν.

Ἐγώ, δέν διαμαρτυρήθηκα ποτέ ὑποστηρίζοντας δῆθεν αὐτό πού μοῦ ἀποδίδει οὗτος, «*ὅτι οὐδείς καθηρημένος κληρικός τῆς Ἐκκλησίας* (τοῦ Νέου) *δι' ἠθικά ζητήματα κατέφυγεν εἰς τάς παρατάξεις τῶν ΓΟΧ»!* Ἀντίθετα, διαμαρτυρήθηκα διά τό ὑποστηριζόμενον ἀπό αὐτόν ὅτι δῆθεν εἶναι «*καθηρημένοι κληρικοί αἱ κεφαλαί τῶν παρατάξεων τοῦ Παλαιοῦ Ἡμερολογίου*» καί ὅτι «*οἱ προκαθήμενοι τῶν παρατάξεων* (τῶν ΓΟΧ) *εἴτε εἶχον καθαιρεθῆ διά ἠθικά καί ἄλλα παραπτώματα, προσέφυγον εἰς τό Παλαιόν Ἡμερολόγιον*».

Εἶπα ὅτι αἱ κεφαλαί (δηλ. οἱ Ἀρχιεπίσκοποι) τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Παλαιοῦ Ἡμερολογίου, ἀλλά καί τῶν ἄλλων λεγομένων Παρατάξεων, δέν καθηρέθησαν ποτέ ἀπό τήν Ἐκκλησία τοῦ Νέου!

Ἐξάλλου, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Παλαιοῦ στό κατ' ἔτος ἐκδιδόμενον Ἡμερολόγιόν της δημοσιεύει κατάλογον τῶν κληρικῶν της. Στόν κατάλογον αὐτόν παραπέμπω τόν κ. Σεραφείμ, διά νά εἴπη ποῖος ἐξ αὐτῶν καθηρέθη ποτέ, καί μάλιστα δι' ἠθικά παραπτώματα. Τόν πληροφορῶ, ὅτι οὐδείς ποτέ καθηρέθη ἀπό τήν Ἐκκλησία του. Δέν εἶναι ἑπομένως τοῦτο ψεῦδος καί συκοφαντία;

Ἀναφέρει ἐπίσης ὁ κ. Σεραφείμ τήν περίπτωσιν τοῦ καθηρημένου ἀπό τό Νέο, Νεοημερολογίτου Δωροθέου Τσάκου, τόν ὁποῖο, ἀτυχῶς δύο ἐπίσκοποι τοῦ Παλαιοῦ, κρυφίως τόν ἐχειροτόνησαν ἐπίσκοπον. Τήν μυστική αὐτή χειροτονία, μόλις ἔγινε γνωστή, ἡ Ἱερά Σύνοδος τοῦ Παλαιοῦ τήν ἀπεκήρυξε, δέν ἔκανε ποτέ αὐτόν δεκτόν στούς κόλπους της, τούς δέ χειροτονήσαντας αὐτόν καθήρεσε.

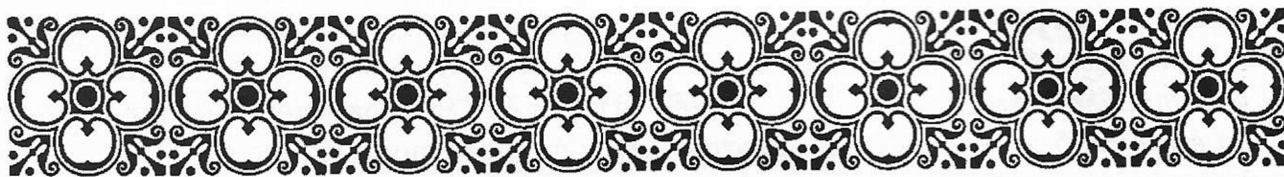
Εἶναι δυνατόν ὁ σεβ. Πειραιῶς κ. Σεραφείμ νά θεωρεῖ μέλος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Παλαιοῦ τόν Δωρόθεον Τσάκον; Ὅσον εἶναι δυνατόν νά ἐθεωρεῖτο μέλος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὁ διαβόητος ἐκεῖνος πάπα-Εὐθύμ, τόν ὁποῖο δύο ἐπίσκοποι τοῦ Πατριαρχείου πάλαι ποτέ ἐχειροτόνησαν ἐπίσκοπον, ἄλλο τόσον εἶναι δυνατόν νά θεωρεῖται μέλος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Παλαιοῦ ὁ Δωρόθεος Τσάκος, ἀλλά καί ὅσοι «ἐχειροτονήθησαν» ἀπό καθηρημένους, ἤ αὐτοχειροτόνητους, τούς ὁποίους ὅλως σκοπίμως ὁ κ. Σεραφείμ συγκαταριθμεῖ στούς Παλαιοημερολογίτας!

3. Ὅσον ἀφορά εἰς τήν περίπτωσιν τοῦ ἁγίου Φωτός, τό ὁποῖον ὁ κ. Σεραφείμ χαρακτηρίζει ἀδοκίμως «ἀχειροποίητον», δέν ἀποτελεῖ τοῦτο ἀπόδειξιν ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Νέου εἶναι ἡ πραγματική Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Ἔπρεπε νά γνωρίζει ὁ σεβ. ὅτι καί στούς αἱρετικούς τελοῦνται ἐνίοτε θαύματα, χωρίς αὐτό νά σημαίνη ὅτι οὗτοι εἶναι ὀρθόδοξοι!

Εὐχαριστῶ διά τήν φιλοξενίαν.

Μετά τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης
Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁ Ἀττικῆς καί Διαυλείας Ἀκάκιος

Περί διαλόγου μετ' Ἐνισταμένων

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Αἱ συζητήσεις κατέληξαν εἰς τὰ «δέκα σημεῖα» τὰ ὁποῖα ἡ ἰδική μας πλευρά ἐχαρακτήρισεν πολύ σημαντικά καί ἀδιαπραγμάτευτα καὶ τὰ ὁποῖα ἐὰν ἐγένοντο δεκτά θά ἔδιδαν εἰς ἡμᾶς τὴν δυνατότητα νὰ ἄρωμεν τάς καθαιρέσεις τοῦ 1986 καὶ νὰ προχωρήσωμεν περαιτέρω. Τὰ δέκα ταῦτα σημεῖα ἐζητήθη ἀπό τὴν πλευράν τῶν Ἐνισταμένων νὰ κοινοποιηθοῦν εἰς αὐτούς διὰ Συνοδικῆς ἐπιστολῆς ὥστε νὰ ἀπαντήσουν. Ὡς ἐκ τούτου ἐστάλη εἰς αὐτούς ἡ ἐπιστολή ἡ ὁποία δημοσιεύεται ἀκολούθως μετά τῆς ἀπαντήσεως τῶν Ἐνισταμένων καὶ τῆς ἡμετέρας ἀνταπαντήσεως:

Ἀριθμός Πρωτ. γ - 1141
Ἐν Ἀθήναις, 9/22-9-2008

Πρὸς
Τὴν Ὀρθόδοξον Κοινότητα τῶν Ἐνισταμένων
Εἰς Ἱερὰν Μονήν Ἁγίου Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης
Φυλή Ἀττικῆς

Ἀριθμός Πρωτ. γ-1141

Ἐν Ἀθήναις, 9/22-9-2008

Πρός
Τήν Ὀρθόδοξον Κοινότητα τῶν Ἐνισταμένων
Εἰς Ἱεράν Μονήν Ἁγίου Κυπριανοῦ καί Ἰουστίνης
Φυλή Ἀττικῆς

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἀνακεφαλαιώνοντας τά ὅσα εἴπωμεν εἰς τάς μεταξύ μας προφορικάς συζητήσεις διευκρινίζομεν ὅτι τά σημεῖα, τά ὁποῖα θά πρέπει νά περιέχονται εἰς ἕν ὑμέτερον ἔγγραφον πρός ἡμᾶς καί τά ὁποῖα ἡμεῖς θεωροῦμε πολύ σημαντικά καί ἀδιαπραγμάτευτα, εἶναι τά κάτωθι:

• Τό ἔγγραφο πρέπει νά ἀπευθύνεται πρός τήν Ἱ. Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος καί νά ἐμπεριέχει:

▫ ἀναγνώρισιν ὅτι ἡ ἀποτείχισις, τοῦ 1984 καί ἡ ἐν συνεχείᾳ διά χειροτονιῶν διαμόρφωσις νέας Συνόδου ἦτο βεβιασμένη ἐνέργεια

▫ ἀπερίφραστον καταδίκην τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ὡς αἱρέσεως

▫ ἀπόρριψιν τῆς θεωρήσεως τοῦ νεοημερολογητισμοῦ ὡς «μητέρας Ἐκκλησίας»

▫ ἀποδοχήν τοῦ ὅτι δέν πρέπει νά μεταλαμβάνουν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τά μέλη τοῦ νεοημερολογητισμοῦ - Οἰκουμενισμοῦ πρίν ἐνταχθοῦν εἰς τήν γνησίαν Ὀρθοδοξίαν

▫ τήν διά χρίσματος ἀποδοχήν τῶν προερχομένων ἐκ τοῦ ν/η-οἰκουμενισμοῦ

▫ τήν διά βαπτίσματος ἀποδοχήν ὅσων δέν φέρουν οὐδέ τόν τύπον τοῦ ὀρθοδόξου βαπτίσματος

▫ ἀνάκλησιν τῆς ἐκφράσεως «ἀσθενῆ μέλη τῆς Ἐκκλησίας» διά τούς αἱρετικούς

▫ παραδοχήν τοῦ κύρους τῆς καταδίκης τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἀπό τήν Ρωσικήν Ἐκκλησίαν τῆς Διασπορᾶς καί ἀπό τήν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος

▫ Παραδοχήν ὅτι οἱ ἁρμόδιοι διά τήν καταδίκην τῶν αἱρέσεων ἦσαν πάντοτε οἱ παραμένοντες εἰς τήν Ὀρθοδοξίαν Ἐπίσκοποι, ἀσχέτως τοῦ ἀριθμοῦ των ἤ τῆς συμπεριλήψεως Πατριαρχῶν μεταξύ αὐτῶν. Οἱ Γ.Ο.Χ. Ἐπίσκοποι ἔχουν σήμερα τό δικαίωμα τῆς καταδίκης τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καί κάθε αἱρέσεως.

Ἀκόμη, καλόν θά ἦτο νά μή ἀντικαταστήσητε ὅπου ἀνωτέρω τό «Γ.Ο.Χ.» διά τοῦ «Ἐνισταμένου» πρός ἀποφυγήν παρεξηγήσεων. Ἕν τοιοῦτον θά διευκόλυνεν ἡμᾶς εἰς τήν ἄρσιν τοῦ μείζονος ἐμποδίου μεταξύ ὑμῶν καί ἡμῶν, ἤτοι τῶν καθαιρέσεων τοῦ 1986.

Ὁ Γραμματεύς τῆς Ἱ. Συνόδου
† Ὁ Μαραθῶνος Φώτιος

Ἀριθ. Πρωτ. 527

Πρός τήν Ἱεράν Σύνοδον
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
Κάνιγγος 32, Ὄροφος γ΄
εἰς ΑΘΗΝΑΣ

Ἐν Φυλῇ Ἀττικῆς
τῇ 17ῃ Δεκεμβρίου 2008 ἐκ. ἡμ.
† Ἁγίου Προφήτου Δανιήλ
καί τῶν Τριῶν Παίδων

Μακαριώτατε·
Σεβασμιώτατοι καί Θεοφιλέστατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί καί Πατέρες

Ἀσπαζόμεθα Ὑμᾶς ἐν φιλήματι εἰρήνης καί ἀγάπης ἐν Χριστῷ!

α. Ἀπό τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου αἱ Ἱεραί ἡμῶν Σύνοδοι, μέσῳ τριμελῶν ἐξ Ἀρχιερέων Ἐπιτροπῶν, ἔχουν ἐγκαινιάσει ἕνα Ἀνεπίσημον Διάλογον, εἰς τήν προοπτικήν τῆς ἀποκαταστάσεως, σύν Θεῷ, τῆς διαταραχθείσης ἀπό τοῦ 1984 ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας μας.

β. Εἰς τάς μέχρι τοῦδε ἑπτά Συνεδριάσεις (Α´: 16/29 Β´ 2008, Μέγαρα - Ζ´: 28 ΙΑ´ 11 ΙΒ´ 2008, Πειραιεύς), τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἔχει ἐπιδειχθῆ ἐκ μέρους ἡμῶν, τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐνισταμένων, ἡ σαφής καί εἰλικρινής διάθεσις διά τήν πραγμάτωσιν τοῦ θεαρέστου ὁράματος τῆς Ἑνώσεως.

γ. Ἡ διάθεσίς μας αὐτή ἀνεδείχθη εἰς τήν πληρότητα αὐτῆς, ὅταν κατά τάς Συνεδριάσεις Ε´ (19.9.2008, Πειραιεύς) καί ΣΤ´ (29.10.2008, Φυλή), ἐδηλώσαμεν ρητῶς, ὅτι παρά τάς διαπιστωθείσας οὐσιώδεις διαφοράς εἰς τήν ἐκκλησιολογικήν μας αὐτοσυνειδησίαν, εἴμεθα ἕτοιμοι νά προβῶμεν, ἡμεῖς οἱ Ἐνιστάμενοι, εἰς ὑποχωρήσεις, ὁπουδήποτε θά ἦτο δυνατόν, πρός ὑπέρβασιν τῆς διαιρέσεως.

δ. Μάλιστα, κατά τήν Συνεδρίαν Ζ´ (28.11.2008, Πειραιεύς), προέβημεν καί γραπτῶς (Ὑπόμνημα -Ἔκκλησις Α´, 25.11.2008 ἐκ.ἡμ.) εἰς τήν ἐπισήμανσιν τῶν βασικῶν καί οὐσιωδῶν θεμάτων, ἐπί τῶν ὁποίων διεπιστώθη σύμπτωσις ἀπόψεων ἀμφοτέρων τῶν Ἐπιτροπῶν, κατά τάς προαναφερθείσας Συνεδριάσεις Αὐτῶν, ἐφ' ὅσον συνωμολογήσαμεν τά ἑξῆς:

1. Εἴμεθα Ὀρθόδοξοι, ἀνήκοντες εἰς μίαν Οἰκογένειαν καί συναποτελοῦντες τούς Ὀρθοδόξους Ἀντι-οικουμενιστάς ἐν Ἑλλάδι.

2. Ἡ ἑνότης τῆς Οἰκογενείας Αὐτῆς ἔχει διαταραχθῆ ἐξ αἰτίας λαθῶν, καλῇ τῇ προαιρέσει, ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν.

3. Τό μεῖζον θέμα, τό ἀπασχολοῦν ἡμᾶς, εἶναι ἡ ἀντιμετώπισις τῆς αἱρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ (1920 κ.ε.), ἐντός τοῦ ὁποίου περιλαμβάνεται τό Ζήτημα τοῦ Ἡμερολογίου (1924 κ.ἑ.).

4. Κοινή ἀναφορά σεβασμοῦ καί εὐγνωμοσύνης μας εἶναι τό σεπτόν πρόσωπον τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου (Καβουρίδου, † 1955).

5. Αἱ ἀρχιερατικαί ἡμῶν Χειροτονίαι ἔχουν κοινήν ἀφετηρίαν (Ρῶσοι Διασπορᾶς, 1960 καί 1962, ἐπικυρωθεῖσαι λίαν ἐπισήμως (1969 κ.ἑ.).

6. Μέχρι τοῦ 1979 (καί περαιτέρω, μέχρι τοῦ 1984) ὑφίστατο μεταξύ ἡμῶν ἐκκλησιαστική κοινωνία.

ε. Ἐν τούτοις, ἔχει ζητηθῆ ὑφ' Ὑμῶν (Ὑμέτερον Γράμμα, ἀριθ. πρωτ. γ-1141/9-22.9.2008), ὅπως ἡ ἡμετέρα Ἱερά Σύνοδος λάβη θέσιν ἐπί τινων «σημείων», τά ὁποῖα θεωρεῖτε «πολύ σημαντικά καί ἀδιαπραγμάτευτα».

στ. Ἡ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, κατά τήν τακτικήν ἐτήσιον Αὐτῆς Συνεδρίασιν ΛΕ´/4.10.2008 ἐκ. ἡμ., ἐξήτασεν ἐμβριθῶς κατ' ἄρθρον τά «σημεῖα» αὐτά, αἱ δέ παρατηρήσεις μας ἐπ' αὐτῶν καταγράφονται ἐν συντομίᾳ ὡς ἀκολούθως ἐν εἴδει Θέσεων:

στ1. Τό ἡμέτερον ἔγγραφον πρός Ὑμᾶς, προφανῶς εἰς περίπτωσιν αἰτήσεως ἡμῶν πρός ἕνωσιν, «πρέπει νά ἀπευθύνεται πρός τήν Ἱ. Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος».

* Τό «σημεῖον» τοῦτο δέν ἀποτελεῖ κατ' ἀρχήν (in principio) οὐσιωδῶς θέμα δι' ἡμᾶς, ἐφ' ὅσον μάλιστα ἀφορᾶ τήν τελικήν καί σύν Θεῷ αἰσίαν ἔκβασιν τοῦ Διαλόγου.

στ2. Ζητεῖται ὑφ' ἡμῶν τῶν Ἐνισταμένων νά ἀναγνωρίσωμεν, «ὅτι ἡ ἀποτείχισις τοῦ 1984 καί ἡ ἐν συνεχείᾳ διά χειροτονιῶν διαμόρφωσις νέας Συνόδου ἦτο βεβιασμένη ἐνέργεια».

* Ἄν καί ἡ Ἀποτείχισις ἡμῶν τοῦ 1984 δέν ἀπετέλει πρᾶξιν ἔναντι τῆς τότε / καί νῦν Ἱερᾶς Συνόδου Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ἐν τούτοις πρό εἴκοσι τεσσάρων (24) ἐτῶν, συμφώνως πρός τό ἐπικρατοῦν κλίμα, δι' ἡμᾶς ἦτο ἡ Ἀποτείχισις ἐκείνη, ὡς καί ἐν συνεχείᾳ ἀρχιερατικαί ἡμῶν Χειροτονίαι, πράξεις ἐπιβεβλημέναι καί γενόμεναι καλῇ τῇ πίστει.

* Παρά ταῦτα, χάριν δέ τῆς εἰρήνης καί τῆς καταλλαγῆς, δυνάμεθα σήμερον νά χαρακτηρίσωμεν τάς ὡς ἄνω ἐνεργείας ὡς βειασμένας.

στ3. Ζητεῖται τήν ὑπό τῶν Ἐνισταμένων «ἀπερίφραστον καταδίκην τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ὡς αἱρέσεως».

* Ἅπαντα τά Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων ἐθεώρουν ἀνέκαθεν καί ἐχαρακτήριζον ἀνεπιφυλάκτως τόν Οἰκουμενισμόν ὡς αἵρεσιν καί δή παναίρεσιν, ἐξ αἰτίας δέ αὐτῆς τῆς θεωρήσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ὀνομάζουν ἑαυτούς Ἀντι-οἰκουμενιστάς καί προάγουν τόν Ἀντι-οἰκουμενισμόν μέσῳ ἀναριθμήτων εἰδικῶν ἄρθρων, βιβλίων, περιοδικῶν, παραγωγῶν καί Ἐκδηλώσεων.

στ4. Ζητεῖται νά προβῶμεν εἰς «ἀπόρριψιν» τῆς θεωρήσεως τοῦ νεοημερολογιτισμοῦ ὡς «μητέρας Ἐκκλησίας».

* Ἡ ὄντως ἀδόκιμος ἔκφρασις αὐτή, χρησιμοποιηθεῖσά ποτε ὑπό ἡμετέρου Ἐπισκόπου καί ἤδη ἀποσυρθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ ὡς ἄστοχος, οὐδέποτε ἀπετέλεσεν ἐπίσημον ἡμῶν τῶν Ἐνισταμένων συνοδικήν διακήρυξιν, οὔτε ἐχρησιμοποιήθη ποτέ, πολλῷ μᾶλλον δέν ἐνεσωματώθη, εἰς κείμενα βασικά καί θεμελιώδη, ἐκφράζοντα τήν ἐκκλησιολογικήν καί ἀντι-οἰκουμενιστικήν ἡμῶν αὐτοσυνειδησίαν.

στ5. Ζητεῖται νά ἀποδεχθῶμεν, «ὅτι δέν πρέπει νά μεταλαμβάνουν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τά μέλη τοῦ νεοημερολογιτισμοῦ - Οἰκουμενισμοῦ πρίν ἐνταχθοῦν εἰς τήν γνησίαν Ὀρθοδοξίαν».

* Θεωροῦμεν ὡς κατ' ἀρχήν (in principio) ὀρθήν τήν πρακτικήν αὐτήν, τήν ὁποίαν καί ἐφαρμόζομεν. Ἄλλωστε, συνοδικῇ ἀποφάσει, ἀνακοινώνομεν πρό τῆς θείας Μεταλήψεως ἐν τοῖς Ἱεροῖς ἡμῶν Ναοῖς, ὅτι δύνανται νά κοινωνήσουν μόνοι ὅσοι –ἐκτός τῆς γενικῆς προετοιμασίας– ἐξομολογοῦνται εἰς Πνευματικούς Πατέρας τῆς ἡμετέρας Δικαιοδοσίας καί εὐρύτερον τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου.

στ6. Ζητεῖται νά ἐφαρμόζωμεν «τήν διά χρίσματος

ἀποδοχήν τῶν προερχομένων ἐκ τοῦ νεοημερολογιτισμοῦ - οἰκουμενισμοῦ».

* Ἄν καί ἡ μέχρι τοῦδε πρακτική τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου προέβλεπε τήν ἐνίοτε χρῆσιν τῶν προσερχομένων δι' Ἁγίου Μύρου, τῇ συμφώνῳ γνώμῃ τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου καί βάσει εἰδικῆς Ἀκολουθίας, συνταχθείσης ὑφ' ἡμῶν ἐπί τοῦτο, θεωροῦμεν ὅτι εἶναι ἀδύνατον νά υἱοθετήσωμεν μίαν καθολικήν καί ἑνιαίαν πρᾶξιν ἀποδοχῆς διά Χρίσματος, θέμα ἐπί τοῦ ὁποίου δέν ἔχει εἰσέτι ἀποφανθῆ ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία διά Μεγάλης ἤ Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

στ7. Ζητεῖται ὑφ' ἡμῶν νά ἐφαρμόζωμεν «τήν διά βαπτίσματος ἀποδοχήν ὅσων δέν φέρουν οὐδέ τόν τύπον τοῦ ὀρθοδόξου βαπτίσματος».

* Ἄν καί κατ' ἀρχήν (in principio) ἡ στάσις μας εἶναι βεβαίως κατακριτική ἔναντι τοῦ Βαπτίσματος, τοῦ τελουμένου παρά τά διατεταγμένα ὑπό τινων Ἐκκλησιῶν ἐν τῇ καινοτομίᾳ εὑρισκομένων, ἐν τούτοις ἐπί τοῦ ἀκανθώδους θέματος τούτου, θεωροῦμεν ὅτι πρέπει νά ἀποφανθῆ ὁριστικῶς καί τελεσιδίκως μόνον μία Πανορθόδοξος ἤ Μεγάλη ἡ Οἰκουμενική Σύνοδος, ἐφ' ὅσον ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἔστω καί μέ προϋποθέσεις, οὐδέποτε ἐπανελάμβανεν ἐξ ὑπαρχῆς τό ἀτελές μέν, ἐν ὀνόματι δέ τῆς Ἁγίας Τριάδος ὀρθόδοξον Βάπτισμα, εἰ μή –καί τοῦτο ἐν ἀνάγκῃ– μόνον τοῦ ἀτελοῦς ἤ ἐλλείποντος μέρους (Βλ. Ἱερόν Κανόνα ΝΑ΄, τοῦ Ἁγίου Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως, «οἱ ἐκκλησιαστικοί κανόνες ὁρίζουσιν»).

* Σημειωτέον, πρός πλήρη ἀποσαφήνισιν εἰδικῶς τῶν ἀνωτέρω θέσεών μας ἐπί τῶν «σημείων» στ6 καί στ7 καί πρός ἀποφυγήν πάσης παρεξηγήσεως, ὅτι αὗται ἀφοροῦν ὄχι ἐν γένει τούς κατακεκριμένους ρητῶς ὑπό τῆς Ἐκκλησίας αἱρετικούς, ἀλλά τούς ἀκρίτους εἰσέτι ἑτεροδοξοῦντας, ἔναντι τῶν ὁποίων τελοῦμεν ἐν ἐνστάσει καί ἀποτειχίσει (Ἱερός Κανών ΙΕ΄ τῆς Πρωτοδευτέρας).

στ8. Προτείνεται νά προβῶμεν εἰς ἀνάκλησιν τῆς ἐκφράσεως «ἀσθενῆ μέλη τῆς Ἐκκλησίας» διά τούς αἱρετικούς.

* Ἄν καί πσιτεύωμεν, ὅτι ἡ ἐκκλησιολογική αὐτή φράσις εἰς τά ἐπίσημα Κείμενα ἡμῶν τῶν Ἐνισταμένων, ἐν ἀναφορᾷ πρός τούς ἀκρίτους εἰσέτι αἱρετικούς, ἔχει παρερμηνευθῆ, θά ἠδυνάμεθα εἰς τό μέλλον, χάριν τῆς εἰρήνης, νά ἀποφεύγωμεν τήν χρῆσιν αὐτῆς.

στ9. Προτείνεται εἰς ἡμᾶς ἡ παραδοχή «τοῦ κύρους τῆς καταδίκης τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἀπό τήν Ρωσικήν Ἐκκλησίαν τῆς Διασπορᾶς καί ἀπό τήν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος».

* Ἄν καί θεωρῶμεν ὡς ἐπαρκῆ τήν στάσιν ἡμῶν τῶν Ἐνισταμένων ἔναντι τοῦ Οἰκουμενισμοῦ (βλ. ὡς ἄνω, στ3), ἐπίσης δέ ἄν καί δυνάμεθα –ὑπό ὅρους καί ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ἡμετέρας θεολογικῆς θεωρήσεως– νά δεχθῶμεν κατ' ἀρχήν (in principio) τήν πρᾶξιν τῆς Ρ.Ο.Ε.Δ., ἐν τούτοις παρατηροῦμεν ἐν προκειμένῳ, ὅτι αἱ δύο αὗται «καταδίκαι» ὑπόκεινται εἰς πολλάς ἀναγνώσεις καί δέν εἶναι ταυτόσημοι, ἐφ' ὅσον ἔχουν κατ' ἀρχήν (in principio) διαφορετικήν ἐκκλησιολογικήν ἀφετηρίαν καί διαφορετικόν στόχον (ἀνάθεμα δοξασίας, ἀνάθεμα προσωπικόν), ἕνεκα τῶν ὁποίων ὑφίσταται ἐσωτερική σύγκρουσις τοῦ κύρους μεταξύ αὐτῶν, ὡς ἐκ τούτου δέ ἡ στάσις ἡμῶν ἔναντι αὐτῶν ἦτο ἀνέκαθεν κριτική.

στ10. Προτείνεται, τέλος, ἡ παραδοχή, «ὅτι οἱ ἁρμόδιοι διά τήν καταδίκην τῶν αἱρέσεων ἦσαν πάντοτε οἱ ἀπομένοντες εἰς τήν Ὀρθοδοξίαν Ἐπίσκοποι, ἀσχέως τοῦ ἀριθμοῦ των ἤ τῆς συμπεριλήψεως Πατριαρχῶν μεταξύ αὐτῶν. Οἱ Γ.Ο.Χ. Ἐπίσκοποι ἔχουν σήμερα τό δικαίωμα τῆς καταδίκης τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καί κάθε αἱρέσεως».

* Εἴχομεν ἀνέκαθεν ἡμεῖς οἱ Ἐνιστάμενοι τήν τεκμηριωμένην πεποίθησιν, ἐν ἀμέσῳ μάλιστα σχέσει καί ἀναφορά πρός τό προηγούμενον «σημεῖον» στ9, ὅτι τό ἀνάθεμα-καταδίκη δέν εἶναι ἔργον οὔτε τῶν ἐπί μέρους πιστῶν, οὔτε ἐκείνων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Διοικητικῶν Ὀργανισμῶν, τῶν ἐχόντων μέν προσωρινήν μορφήν Συνοδικῶν Σωμάτων, μή συγκεντρούντων ὅμως ἁπάσας ἐκείνας τάς ἱερακανονικάς προϋποθέσεις, ὥστε ἡ καθ' ὅλου Ἐκκλησία νά ἐκπροσωπῆται ὑπ' Αὐτῶν πλήρως, ἐγκύρως καί ἁρμοδίως πρός κήρυξιν ἀναθέματος-καταδίκης.

* Δικαιώματος καί «ἀξίας» ταύτης «ἠξίωται» ὁ χορός τῶν Ἀποστόλων «καί οἱ κατά πᾶσαν ἀκρίβειαν τούτων ὡς ἀληθῶς γεονότες διάδοχοι, πλήρεις χάριτος καί δυνάμεως» (Ιεροῦ Χρυσοστόμου), ἀδυνατοῦμεν δέ νά κατανοήσωμεν τήν σύγχρονον βεβιασμένην τάσιν πρός ἀναθεματισμόν - καταδίκην, ἐφ' ὅσον ἄχρις ὑπάρξεως τοιούτων διαδόχων, «πᾶς ὀρθοδοξῶν κατά πάντα, πάντα αἱρετικόν δυνάμει, κἄν οὐ ῥήματι, ἀναθεματίζει» (Ὁσίου Θεοδώρου Στουδίτου).

Μακαριώτατε,

Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

ζ. Βάσει τῶν ὡς ἄνω παρατηρήσεών μας, διαπιστώνεται ὅτι τό βεβαρημένον θεματολόγιον Ὑμῶν περιέχει καί «σημεῖα», τά ὁποῖα δέν δυνάμεθα νά συνυπογράψωμεν καί συνδιακηρύξωμεν, ἐφ' ὅσον καθ' ἡμᾶς τούς Ἐνισταμένους πρέπει νά ἀποφανθῆ περί αὐτῶν σύμπασα ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία μέσω «κοινοῦ καθολικοῦ ψηφίσματος» (Μ. Φωτίου).

η. Θέτοντες, ἡμεῖς οἱ Ἐνιστάμενοι, ὑπ' ὄψιν Ὑμῶν τάς Θέσεις μας ἐπί τῶν «σημείων» τοῦ ὄντως βεβαρημένου θεματολογίου Σας, δέν ἀναστέλλομεν τόν Ἀνεπίσημον Διάλογον, ἀλλ' ἀπευθύνομεν ἔκκλησιν διά μίαν γενναιόψυχον ὑπέρβασιν ἐκ μέρους Ὑμῶν τῶν θεωρουμένων ὡς «ἀδιαπραγματεύτων σημείων», πρός διάνοιξιν τῆς ὁδοῦ διά τήν ποθητήν ἕνωσιν.

Ἐν ἀσπασμῷ εἰρήνης καί ἀγάπης ἐν Χριστῷ

Ἡ Ἐπιτροπή τῶν Ἐνισταμένων

Ὁ Ἀναπληρωτής Πρόεδρος
† Ὁ Ὠρεῶν Κυπριανός

Τά Μέλη
† Ὁ Μεθώνης Ἀμβρόσιος
† Ὁ Γαρδικίου Κλήμης

Υ.Σ. Παρακαλοῦμεν, ὅπως τό παρόν Κείμενόν σας θεωρῆται ἄχρι καιροῦ μή κοινοποιήσιμον, μή δημοσιεύσιμον. Εὐχαριστοῦμεν!

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β΄

Ἡμερ. 10/23-2-2009

Πρός
τήν Ὀρθόδοξον Κοινότητα τῶν Ἐνισταμένων
Ἱεράν Μονήν ἁγίου Κυπριανοῦ καί Ἰουστίνης
ΦΥΛΗ ΑΤΤΙΚΗΣ

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί

Ἐπί τοῦ ὑπ' ἀριθ. 527/17-12-2008 ὑμετέρου ἐγγράφου, τό ὁποῖον ἀνεγνώσθη ἐν Συνόδῳ, κατά τήν συνεδρίαν αὐτῆς τήν 9/22-1-2009 γνωρίζομεν ὑμῖν τά ἀκόλουθα:

Ὅπως τυγχάνει καί εἰς ὑμᾶς γνωστόν κατά τό παρελθόν ἔτος ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀσθενείας τοῦ γέροντός σας, ὑπῆρξαν διά πρώτην φοράν ὡρισμέναι μεταξύ μας ἐπαφαί διά μίαν ἐπιθυμητήν προσέγγισιν, ἐπί τῷ τέλει ἀποκαταστάσεως τῆς διαρραγείσης ἐν ἔτει 1984 ἑνότητος τῆς Ἐκκλησίας μας.

Αἱ ἐπαφαί αὐταί, καίτοι ἀνεπίσημοι, ἀντιμετωπίσθησαν, τουλάχιστον ἐκ μέρους ἡμῶν, ἀλλά τό αὐτό πιστεύομεν καί ἐκ μέρους σας μετά ἐνθουσιασμοῦ καί προσδοκιῶν, διά τήν ἐπούλωσιν τοῦ τραύματος τοῦ σχίσματος, τό ὁποῖον μεγάλως ἔβλαψε τήν Ἐκκλησίαν εἰς δυσκόλους δι' αὐτήν καιρούς, ὡς ἐκ τῆς ἀποστασίας τῶν ἀνθρώπων ἀπό τόν ἀληθινόν Θεόν.

Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀείποτε ἐπεδίωκε τήν θεραπείαν τῶν σχισμάτων, προκειμένου τά ἀποκοπέντα μέλη της νά ἐπανέλθουν εἰς τούς κόλπους της, μοναδικῆς οὔσης κιβωτοῦ τῆς σωτηρίας. Πρός τόν σκοπόν αὐτόν, ὅπου διέκρινεν εἰλικρινῆ ἐπιθυμίαν ἄρσεως τοῦ σχίσματος εἰς τούς διϊσταμένους ἀπ' αὐτήν πιστούς, αἱ Σύνοδοι χρώμεναι πᾶσαν θεμιτήν οἰκονομίαν, ἐθεράπευον τάς καταστάσεις αὐτάς. Εἰς ἕν μόνον ζήτημα δέν ὑπεχώρουν, εἰς τήν ὁμολογίαν τῆς Ὀρθῆς Πίστεως, τήν ὁποίαν ἀπήτων ἀκεραίαν, ἵνα αὐτή καταστῇ κοινή ὁλοκλήρου τῆς Ἐκκλησίας, κατά τόν Ἀπόστολον Παῦλον, λέγοντα «εἷς Κύριος, μία πίστις, ἕν βάπτισμα» (Ἐφ. 4,5).

Τό ζήτημα τό ὁποῖον ἀπησχόλησε τήν καθ' ἡμᾶς Ἱεράν Σύνοδον εἶναι ἐάν ὑμεῖς τε καί ἡμεῖς ἔχομεν τήν αὐτήν κοινήν πίστιν.

Περί τούτου, ἤδη ὑμεῖς ὁμολογεῖτε ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἐγγράφῳ σας ὅτι ἐπί ὡρισμένων «βασικῶν καί οὐσιωδῶν θεμάτων, διεπιστώθη σύμπτωσις ἀπόψεων», ἐνῶ ἐπί ἄλλων θεμάτων δέν συμφωνεῖτε μεθ' ἡμῶν, καθ' ὅσον ἀπαιτεῖτε «νά ἀποφανθῇ περί αὐτῶν σύμπασα ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία»!

Ἡ ἄποψίς σας αὐτή ἀποτελεῖ θεμελιώδη καί οὐσιαστικήν διαφοροποίησιν εἰς τήν Ἐκκλησιολογίαν, ἡ ὁποία ἀφορᾶ τήν Πίστιν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἔχει δέ τήν ἀφετηρίαν της εἰς ὅσα διεκήρυξε τό ἔτος 1984 ὁ πρωτεργάτης τῆς Κοινότητος ὑμῶν πάλαι ποτέ Μητροπολίτης Ὠρωποῦ Κυπριανός. Βεβαίως, ἐκτιμῶμεν ὅτι ἡ ἐπιτροπή ὑμῶν κατά τό τελευταῖον διάστημα προέβη εἰς θετικά βήματα πρός προσέγγισιν μεθ' ἡμῶν εἰς τά ζητήματα τῆς Ὀρθῆς Πίστεως, ἀλλ' εἶναι ἀναγκαῖον ἡ ὑποδοχή ὑφ' ὑμῶν ἀκεραίας τῆς Πίστεως ταύτης τῆς Ἐκκλησίας.

Κατά τό παρόν φρονοῦμεν, ὅτι δέν εἶναι ὥριμοι αἱ συνθῆκαι διά νά ὁμιλῶμεν περί ταυτότητος τῆς μεταξύ ἡμῶν Πίστεως, ὁπότε θά ἠδυνάμεθα νά ἐξετάσωμεν τόν τρόπο θεραπείας τῶν γενομένων χειροτονιῶν σας.

Μέχρις ὅτου ὡριμάσουν αἱ συνθῆκαι διά τήν πλήρη προσέγγισιν, ἡμεῖς, κλῆρος μοναχοί καί λαός, θά προσευχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος εὐλογήσῃ τήν προσπάθειαν αὐτήν καί εὐδοκήσῃ νά τελεσφορήσῃ.

Μετ' εὐχῶν
Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
† Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος

Ἐκ τῆς προσεκτικῆς ἀναγνώσεως τῆς διαμοιφθείσης ἀλληλογραφίας προκύπτει ὅτι ἡ συμφωνία τῶν Ἐνισταμένων μὲ τὰ περισσότερα ἀπό τά «10 σημεῖα» δέν εἶναι πλήρης, ἀλλά ὁ βαθμός συμφωνίας ποικίλλει κατά περίπτωσιν. Ὁ ἀναλυτικός σχολιασμός τούτων δὲν εἶναι ἔργον τοῦ παρόντος, ἄλλωστε τά συμπεράσματα ἐπαφίενται εἰς τούς ἀναγνῶστας. Δὲν δυνάμεθα ὅμως νά μή διαπιστώσωμεν τήν διαφαινομένην διαφοράν ἀντιλήψεως ἡ ὁποία γίνεται ἐμφανεστέρα εἰς τήν ἀπάντησιν τοῦ 10ου σημείου. Τό δικαίωμα τῆς καταδίκης τῶν αἱρετικῶν, κατά τὴν ἀπάντησιν τῶν ἐνισταμένων: «"ἠξίωται" ὁ χορός τῶν Ἀποστόλων "καί οἱ κατά πᾶσαν ἀκρίβειαν τούτων ὡς ἀληθῶς γεγονότες διάδοχοι, πλήρεις χάριτος καί δυνάμεως" (Ιεροῦ Χρυσοστόμου)». Ἐφ' ὅσον λοιπόν, οἱ γνήσιοι διάδοχοι τῶν Ἁγ. Ἀποστόλων ἔχουν τό δικαίωμα τῆς καταδίκης τῶν αἱρετικῶν, ἀλλά κατά τούς Ἐνισταμένους οὔτε ἡ Σύνοδος τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς, οὔτε ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. ἔχουν τοιαύτην ἐξουσίαν (ἀπάντησις του 9ου σημείου), δέν ἀποτελεῖ ἡ ἄποψις αὐτή ἀμφισβήτησιν τῆς γνησίας ἀποστολικῆς διαδοχῆς ἀμφοτέρων;

Τέλος, ἀπαντῶντες εἰς τήν διαδικτυακῶς διατυπωθεῖσαν ἀπορίαν τῶν Ἐνισταμένων, διατί διαπιστωθέντων τῶν σημείων τῆς διαφορᾶς, νά μή συνεχισθῇ ὁ διάλογος ὑπό ἐπισήμου μορφῆς πρός προσπάθειαν ἄρσεως τῆς διαφορᾶς, ἀπαντῶμεν ὅτι εἰς τήν ἀπάντησίν των δέν ἀνεφέρετο τοιοῦτον τί, ἀλλ᾽ ἐζητήθη ἀπό ἡμᾶς νά πραγματοποιήσωμεν «γενναιόψυχον ὑπέρβασιν» προχωροῦντες εἰς ἑνότητα παραθεωρουμένης τῆς διαφορᾶς. Εἰς τοῦτο ἐδόθη ἡ ἀπάντησις ὅτι δέν δυνάμεθα νά προχωρήσωμεν. Ἐάν μᾶς εἶχε ζητηθῆ περαιτέρω συζήτησις, ἡ ἀπάντησις ἴσως ἦτο διαφορετική.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης

«Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος»
(Ψαλμ. ΡΙΑ΄ 6)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τό 1775 μετέβη στό Ἅγιον Ὄρος. Ἐκάρη Μοναχός στην Ἱερά Μονή Ἁγίου Διονυσίου μετωνομαζόμενος σέ Νικόδημο. Ὅμως ὁ πόθος του στόν ἡσυχαστικό τρόπο ζωῆς τόν ὤθησε στό Κελλί τῶν Σκουρταίων στίς Καρυές ἐπιδιώκοντας τήν τέλεια ἀπομόνωση. Ἐκεί ὁ Ἅγιος Νικόδημος παρέμεινε ἐπί μακρό χρονικό διάστημα, ἀπασχολούμενος μέ τήν ἀντιγραφή κωδίκων. Μέ αὐτόν τόν τρόπο ἐξασφάλιζε ἀφ' ἑνός τά ἀναγκαῖα πρός τό ζεῖν, ταυτοχρόνως, ὅμως, ἀντλοῦσε τήν σοφία τοῦ περιεχομένου τῶν συγγραμμάτων. Διότι, ὅπως λέγει ἡ παροιμία: *«ὁ γράφων, δίς ἀναγινώσκει»*. Ὅταν κάποιος ἀντιγράφει μέ τό χέρι του ἕνα πατερικό βιβλίο καί μάλιστα ὄχι μία φορά, ἀλλά κατ' ἐπανάληψιν, καί ὅταν τήν ἴδια στιγμή ζεῖ στήν ἡσυχία καί ἐπιδίδεται στήν νηστεία καί τήν προσευχή, πῶς εἶναι δυνατόν νά μήν κατανοήσει τό βάθος τῶν πατερικῶν νοημάτων; Ἡ ἀντιγραφή καί ἡ μελέτη, σέ συνδυασμό μέ τήν ἀσκητική του ζωή ἐφέλκυσαν τήν χάρη τοῦ Θεοῦ καί κατέστησαν τόν Ἅγιο Νικόδημο σοφό ἑρμηνευτή τῆς πατερικῆς σοφίας. Ἔτσι λοιπόν ἐπιδόθηκε καί στήν συγγραφή, μή γράφοντας δικά του λόγια, ἀλλά ἑρμηνεύοντας τά λόγια τῶν Ἁγίων Πατέρων σέ ἁπλή γλῶσσα, γιά τήν ὠφέλεια τῶν Ἑλλήνων.

Εἶναι ἀξιοσημείωτο, ὅτι ἐνῷ γνώριζε καί ἀττική διάλεκτο τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς, ἐνῷ χειριζόταν μέ ἄνεση ἀκόμη καί τήν ὁμηρική, προτίμησε νά συγγράψει τό πλῆθος τῶν συγγραμμάτων του σέ ἁπλῆ γλῶσσα, στή δημοτική τῆς ἐποχῆς του. Καί αὐτό διότι γνώριζε ὅτι ὁ ἁπλός λαός κινδύνευε περισσότερο ἀπό τούς λογίους. Διότι ὁ κίνδυνος τῶν ἀγραμμάτων νά ὁδηγηθοῦν στόν ἐξισλαμισμό ἦταν κατά πολύ μεγαλύτερος. Οἱ λόγιοι συνήθως ἐγνώριζαν καί ἐθαύμαζαν τό μεγαλεῖο τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί τήν ἀξία τῆς Ὀρθοδοξίας, τήν πνευματική ὑπεροχή τοῦ Χριστιανισμοῦ ἔναντι τῆς βαρβαρότητας τοῦ Μωαμεθανισμοῦ, γι' αὐτό ὁ τελευταῖος δέν ἦταν ἑλκυστική ἐπιλογή γι' αὐτούς. Γράφει, λοιπόν ὁ σοφός διδάσκαλος, σέ ἁπλῆ γλῶσσα καί συνιστᾶ στούς χριστιανούς ἀντί ἀργόσυρτης ψαλμωδίας τήν ὥρα τοῦ κοινωνικοῦ τῆς λειτουργίας, νά βάζουν ἀνάγνωσμα. Τότε οἱ ἱεροκήρυκες ἦταν ἐλάχιστοι καί οἱ ἱερεῖς, ὡς ἐπί τό πλεῖστον, ὀλιγογράμματοι. Γι' αὐτό, τό ἀνάγνωσμα -σέ ἁπλῆ γλῶσσα- τήν ὥρα τοῦ κοινωνικοῦ ἦταν ἡ μόνη τους εὐκαιρία γιά νά οἰκοδομηθοῦν πνευματικά καί νά στερεωθοῦν στήν πίστη.

(συνεχίζεται)

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Ἀπολογία ὑπέρ τοῦ ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἀοράτου Πολέμου κειμένου σημειώματος περί τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου

Ἐπειδή τινες πεπαιδευμένοι, οἱ τῇ ἱερᾷ μάλιστα θεολογίᾳ σχολάζοντες, ἀναγινώσκοντες τό σημείωμα, τό ὁποῖον ἔχω περί τῆς Κυρίας Θεοτόκου ἐν τῷ νεοτυπώτῳ βιβλίῳ τοῦ Ἀοράτου Πολέμου (κεφ. μθ΄, σελ. 206), ἀποροῦσι· **α΄** πώς εἶπον, ὅτι, ἄν καθ' ὑπόθεσιν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι καί τά λοιπά κτίσματα ἤθελον γίνει κακά, μόνη ἡ Κυρία Θεοτόκος ἦτον ἱκανή νά εὐχαριστήση τόν Θεόν· καί **β΄** πώς εἶπον, ὅτι ὅλος ὁ νοητός καί αἰσθητός κόσμος ἔγινε διά τό τέλος τοῦτο, ἤτοι διά τήν Κυρίαν Θεοτόκον, καί πάλιν ἡ Κυρία Θεοτόκος ἔγινε διά τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν· ἐπειδή, λέγω, περί τούτων ἀποροῦσι τινές, ἀπολογοῦμαι ἐνταῦθα διά βραχέων εἰς λύσιν τῆς ἀπορίας των.

Πρός μέν οὖν τό **α΄** ἀποκρίνομαι, ὅτι τήν γνώμην ταύτην ἀνεπτυγμένως ἀναφέρει ὁ μέγας ἐκεῖνος θεολόγος τῆς Θεσσαλονίκης Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς· ἐπειδή δέ ἐγώ οὐκ ἔχω τό βιβλίον ἐκεῖνο, ἐν ᾧ ἡ τοιαύτη περιέχεται γνώμη, ἵνα ταύτην ἐκθέσω ὧδε, ἐκθέτω ἄλλο ρητόν τοῦ αὐτοῦ ἁγίου, ἐν ᾧ συνεπτυγμένως ἡ τοιαύτη περιέχεται δόξα. Φησίν οὖν ἐκεῖνος ἐν τῷ λόγῳ τῷ εἰς τήν παραβολήν τοῦ Εὐαγγελίου, τήν εἰς τούς γάμους καλοῦσαν, ἐπί λέξεως ταῦτα· Ὁ λέγων τοίνυν μή δεῖν γενέσθαι παρά τοῦ Θεοῦ τούς κολασθησομένους, οὐδέ τούς σωζομένους δεῖν φησι γενέσθαι παρά Θεοῦ, οὐδέ γενέσθαι ὅλως λογικήν καί αὐτεξούσιον φύσιν· εἰ δέ καί διά τήν λογικήν φύσιν τἄλλα πάντα γέγονε, τοῦτό φησιν ἄντικρυς, ὡς οὐκ ἔδει τόν Θεόν δημιουργόν ὑπάρχειν, ὁρᾶτε τήν ἀτοπίαν ὅση; ἀλλ' ἐπειδή λογικοῦ καί αὐτεξουσίου γένους δημιουργηθέντος ὑπό τοῦ Θεοῦ, τῇ τοῦ αὐτεξουσίου ροπῇ καί διαφόρῳ χρήσει, οἱ μέν ἔμελλον γενέσθαι κακοί, οἱ δέ ἀγαθοί, τί τῷ ὄντως ἀγαθῷ προσῆκον διά τούς ἐσομένους κακούς μή παραγαγεῖν εἰς γένεσιν τούς ἀγαθούς; Καί τί ἄν τις ἐννοήσειεν ἀδικώτερον; εἰ γάρ καί μόνος εἷς ἔμελλεν ἔσεσθαι ὁ ἀγαθός, οὐδ' οὕτω τῆς δημιουργίας ἀφεῖσθαι δίκαιον. «*Κρείσσων γάρ εἷς ποιῶν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ ἤ μυρίοι παράνομοι*» (Σειράχ ις΄ 3). Τώρα, ἄν ἑνός καί μόνου τῶν τυχόντων καί ἁπλῶς σωζομένων ἡ δημιουργία ἤθελε προκριθῆ παρά τῷ ἀγαθῷ Θεῷ τῆς δημιουργίας ὅλων ὁμοῦ τῶν ἄλλων ἀγγέλων τε καί ἀνθρώπων, κανών γενομένων καί ἀπολλυμένων, καθώς λέγει ὁ ἅγιος οὗτος, ταυτόν εἰπεῖν· ἄν εἷς καί μόνος ἁπλῶς τῶν σωζομένων ἦτο ἱκανός νά εὐχαριστήση τόν Θεόν, ἤ ὅλοι ὁμοῦ οἱ ἄλλοι, οἵτινες ἔμελλον νά ἀπολεσθῶσι· πόσω μᾶλλον καί ἀσυγκρίτως πόσω ἦτον ἱκανή νά εὐχαριστήση μόνη τόν Θεόν ἡ Κυρία Θεοτόκος, ἡ ἀσυγκρίτως πάντων τῶν σωζομένων ὑπερέχουσα ἀγγέλων τε καί ἀνθρώπων διά τήν ἀσύγκριτον αὐτῆς ἁγιότητα ἤ ὅλοι ὁμοῦ οἱ καθ' ὑπόθεσιν κακοί γενησόμενοι καί ἀπολεσθησόμενοι ἄγγελοί τε καί ἄνθρωποι; **β΄.** Ὅτι ἄν ἡ Κυρία Θεοτόκος θεωρηθῆ ἐν τῇ καταστάσει ἐκείνῃ, ἐν ᾗ ἐγγάστριον εἶχεν ἐν τῇ ἀπειράνδρῳ αὐτῆς κοιλίᾳ τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, καθ' ἥν, ὡς τινες τῶν πολιτικῶν νόμων γνωματεύουσιν, ὡς μέρος φυσικόν τῆς μητρός τό ἔμβρυον λογίζεται (καί ὅρα τό β΄ θέμα τοῦ α΄ κεφ. τοῦ ζ΄ τίτλου τοῦ λα΄ βιβλίου. Παρά Φωτίῳ τίτλῳ δ΄ κεφ. 1), κἄν τοῦτο ἀπαρέσκῃ ἄλλοις νόμοις πολιτικοῖς (αὐτ.). Ἐν τῇ καταστάσει, λέγω, ταύτῃ ἐάν ἡ Κυρία Θεοτόκος θεωρηθῆ, ὄχι μόνον ἦτον ἱκανή νά εὐχαριστήση τόν Θεόν διά ὅλα τά ἐνεργείᾳ δημιουργηθέντα κτίσματα, ἀλλά καί δι' ὅλα τά ἄλλα, τά δυνατά μέν ὄντα ἁπλῶς εἰς τόν Θεόν δημιουργηθῆναι, ἐνεργείᾳ δέ μή δεδημιουργημένα· ὅτι ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ ἔφερεν ἐν ἑαυτῇ καί ἐξ ἑαυτῆς σεσαρκωμένον τόν ἀπειροδύναμον τοῦ Θεοῦ Λόγον, τόν δημιουργήσαντα τά πάντα καί ἀπείρους κόσμους δημιουργῆσαι δυνάμενον· **γ΄** δέ καί τελευταῖον ἀποκρίνομαι, ὅτι ἅπερ ἐν τῷ σημειώματι ἐκείνῳ εἴπομεν, οὐκ ἀποφαντικῶς καί δογματικῶς, ἀλλά διστακτικῶς καί μετά ὑποθέσεως εἴπομεν.

(συνεχίζεται)

ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΟΥΣΙΩΔΗ

✓ Τήν Πέμπτην 1/14-5-2009 ἡ Κρατοῦσα Ἐκκλησία προέβη εἰς τήν καθαίρεσιν τοῦ Νεοημερολογίτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος. Ὁ ἐν λόγῳ ἦτο Μητροπολίτης Ζακύνθου πρίν μετατεθεῖ εἰς τήν Ἀττικήν. Θά ἀναφερθῶμεν εἰς ἕνα περιστατικόν ἀπό τήν ἐν Ζακύνθῳ «θητείαν» του.Τό ἔτος πού ὁ π. Ἀδριανός ὁ Σιναΐτης ἐπιστρέφει εἰς τήν ἰδιαιτέραν πατρίδα του τήν Ζάκυνθον καί ἀρχίζει νά λειτουργεῖ μέ τό παλαιόν εἰς τό ἰδιόκτητον αὐτοῦ ναΐδριον τῶν Ἁγίων Πάντων. Τά ὑπόλοιπα ἐκ τοῦ πρωτοσελίδου δημοσιεύματος τῆς Ζακυνθινῆς ἐφημερίδος «Ἐλεύθερη Ἄποψη» τῆς 29-9-2008 (ν.ἡ.):

«Τήν δραστηριότητα [τοῦ π. Ἀδριανοῦ] παρακολουθεῖ μέ ἐνδιαφέρον πάντα καί ἔχοντας καλές σχέσεις μαζί του ὁ Δεσπότης [ὁ Παντελεήμων], ὁ ὁποῖος ὅταν διαπιστώνει ὅτι ὁ ναός ἔχει ἔσοδα ἀξιώνει μερίδιο ἀπό αὐτά.

Ζητᾶ ἐπίσης ἀπ' τόν καλόγερο νά τόν μνημονεύει καί νά μήν ἀναφέρεται στούς Παλαιοημερολογῖτες ....

Ὁ π. Ἀδριανός ἀντιδρᾶ συγκρούεται μέ τόν Δεσπότη καί χρησιμοποιῶντας ὁ δεύτερος τήν δικαιοσύνη καί τήν ἀστυνομία καταφέρνει νά σφραγίσει τό ναό! Δίνει λύση ὁ π. Ἀδριανός στό θέμα, μετατρέποντας σέ χῶρο λατρείας ἕνα τμῆμα τοῦ κτίσματος πού προόριζε γιά ξενῶνα. Εἶναι ὁ νέος ναΐσκος Ἀδριανοῦ καί Ναταλίας. Ὅμως πικραίνεται ἀπό τήν ἀντιμετώπιση τοῦ Δεσπότη καί φεύγει ἀπό τήν Ζάκυνθο.

Λίγο πρίν ἀναχωρήσει ἀπό τό νησί μας δηλώνει σέ συγγενεῖς καί πιστούς: ***ὁ Παντελεήμων, δέν θά μείνει γιά πολύ ἀκόμα στή Ζάκυνθο, καί ὅταν πεθάνει δέν θά εἶναι Δεσπότης!***

Ἦταν τό 1993.

Ἕνα χρόνο μετά ὁ Παντελεήμων ἀντικαθίσταται στή Μητρόπολη Ζακύνθου ἀπό τόν Χρυσόστομο, ἐνῷ ἤδη βρίσκεται φυλακισμένος στόν Κορυδαλλό, γιά ἀδικήματα οἰκονομικῆς φύσεως».

Καί ἤδη εἶναι πλέον καθηρημένος, θά προσθέταμε καί ἡμεῖς.

Ὁ π. Ἀδριανός ἐκληροδότησε τά ἐκκλησάκια του εἰς τήν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. εἰς τούς κόλπους τῆς ὁποίας καί ἀπεβίωσε τό ἔτος 2004, καί ἐξυπηρετοῦνται λειτουργικῶς οἱ Γ.Ο.Χ. τῆς Ζακύνθου. Ὅμως τόν πόλεμον συνεχίζει ἡ Μονή Βατοπαιδίου ἡ ὁποία διεκδικεῖ αὐτούς τούς χώρους λατρείας τῆς Ἐκκλησίας μας διά νά τούς ἐκποιήσει. Ἄς λάβουν λοιπόν τό μάθημά των ἀπό τό πάθημα τοῦ Παντελεήμονος.

✓ Κατά τάς 12 Ἰουνίου (ν.ἡ.) εἰς τό Σαμπεζύ τῆς Ἐλβετίας ἔληξεν ἡ «Προσυνοδική Διάσκεψις» τήν ὁποίαν διωργάνωσε τό Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως καί ἔλαβεν ἀπόφασιν διά τόν τρόπον λειτουργίας «Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων» εἰς τάς χώρας τῆς διασπορᾶς ἐξ ὅλων τῶν Οἰκουμενιστῶν «Ὀρθοδόξων» ἐπισκόπων ἑκάστης χώρας ὑπό τήν προεδρίαν τοῦ τοπικοῦ Ἐπισκόπου τοῦ Πατρ. Κωνσταντινουπόλεως (περί πρωτείων ὁ λόγος καί πάλιν). Διά τό θέμα αὐτό ὁ ἀντιπρόεδρος Ἐξωτερικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχέσεων τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, πρωθιερεύς π. Νικόλαος Μπαλασόφ ἔδωσε συνέντευξιν εἰς τό Πρακτορεῖον Ἐκκλησιαστικῶν Εἰδήσεων «Romfea.gr» καί -μεταξύ τῶν ἄλλων- ἀναφερόμενος εἰς τά προβλήματα αὐτῶν τῶν «Συνελεύσεων» ἐν Γαλλίᾳ, ἐδήλωσεν:

«Ἀπ' ὅσο γνωρίζω πρόκειται γιά τό ὕφος μέ τό ὁποῖο διευθύνονται οἱ Συνελεύσεις τῶν ὀρθοδόξων ἐπισκόπων Γαλλίας. Καί συγκεκριμένα, πολλοί σοκαρίστηκαν ἀπό τό γεγονός τῆς ἀπορρίψεως τῆς συμμετοχῆς στήν Συνέλευση αὐτή στόν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Γενεύης καί Δυτικῆς Εὐρώπης Μιχαήλ (ἐπίσκοπος τῆς Ρωσικῆς Ὑπερόριας Ἐκκλησίας) ὁ ὁποῖος ἔχει στήν ποιμαντική του μέριμνα καί τίς κοινότητες στή Γαλλία.

Ὁ Θεοφιλέστατος κ. Μιχαήλ εἶναι Ἐπίσκοπος τῆς Ρωσικῆς Ὑπερόριας Ἐκκλησίας ἡ ὁποία πρίν πλέον ἀπό δυό χρόνια ἐπανενώθηκε μέ τό Πατριαρχεῖο Μόσχας.

Οἱ ἐπίσκοποί της ὅπως καί οἱ κληρικοί ἀναγνωρίζονται πλέον ἀπό τίς Ὀρθόδοξες Ἐκκλησίες καί ἔχουν κοινωνία μέ ὅλη τήν Ὀρθοδοξία.

Ὅμως τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο δέν ἀνταποκρίθηκε μέ κανένα τρόπο στήν ἐπιστολή τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Ἀλεξίου μέ τήν

ἐνημέρωση γιά τό γεγονός τῆς ἐπανενώσεως, καί συνεπῶς σέ ἀντιδιαστολή μέ συντριπτική πλειονοψηφία τῶν κατά τόπους Ἐκκλησιῶν δέν ἐξέφρασε τή γνώμη του πάνω στό θέμα τῆς ἀποκατασθείσας ἑνότητας.

Πληροφορήθηκα ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως στό Παρίσι ἀναφέρθηκε ἀκριβῶς σέ αὐτό τό γεγονός ὅταν ἀρνήθηκε τήν ἐξέταση τοῦ ζητήματος συμμετοχῆς τοῦ Θεοφιλέστατου κ. Μιχαήλ στή Συνέλευση τῶν Ὀρθοδόξων Ἐπισκόπων Γαλλίας.

Ἐάν ἰσχύουν αὐτά, τότε διαπιστώνονται προβλήματα τά ὁποῖα ὑπάρχουν στή λειτουργία μιᾶς ἀπό τίς πρῶτες αὐτές τίς Ἐπισκοπικές Συνελεύσεις στή Δυτική Εὐρώπη.»

Ἀπό τα ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι τό Φανάριον εἶναι δυσαρεστημένον ἀπό τήν Ἕνωσιν τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς μετά τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, ἀντιλαμβανόμενον προφανῶς τάς συνεπείας αὐτοῦ τοῦ γεγονότος καί ὅτι δέν θά δύναται νά βάλλη ἀνέτως κατά τῆς ἱερωσύνης τῶν Γ.Ο.Χ. (συμφώνως πάντοτε μέ τά ἰδικά του κριτήρια). Ὅμως τό Πατριαρχεῖον Μόσχας ἀπεδείχθη ἱκανός παίκτης τοῦ διπλωματικοῦ ζατρικίου ἀποστέλλον ὡς ἀντιπρόσωπόν του εἰς τήν διάσκεψιν τοῦ Σαμπεζύ, τόν Ἀρχιεπίσκοπον Βερολίνου Μάρκον, τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς, ὅστις φυσικά, συνελειτούργησε μετά τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως! Πλήν ὅμως ἀμφότερα τά Πατριαρχεῖα, διά τῆς πτώσεως ὡς πρός τήν πίστιν ἔχουν ἐκπέσει καί τῆς κανονικότητος. Συνεπῶς αἱ διαμάχαι των εἰς τήν Ἑλβετίαν μᾶς ὑπενθυνίζουν τήν γνωστήν παροιμίαν τῶν συμπαθῶν τετραπόδων τά ὁποῖα «ἐμάχοντο εἰς ξένον ἀχυρώναν!»

✓ Οἱ συντηρητικοί Νεοημερολογῖται ἐκυκλοφόρησαν προσφάτως κείμενον ὑπό τίτλον: «Ὁμολογία Πίστεως κατά τοῦ Οἰκουμενισμοῦ», δίχως ὅμως νά κατονομάζουν τούς Οἰκουμενιστάς καί διατηροῦντες τήν κοινωνίαν μετ' αὐτῶν. Εἰς ἀπάντησιν του ὁ γνωστός Πατριαρχικός Οἰκουμενιστής Πρωτοπρεβύτερος Γεώργιος Τσέτσης ὑπό τίτλον «Ἐνισταμένων Ὁμολογία Πίστεως ἐμφανιζόμενοι ὡς γνήσιοι Ὀρθόδοξοι, ἄσπιλοι δέ καί ἀμίαντοι ἀμύντορες τῆς Ὀρθοδοξίας... ψέγουν τούς πάντας καί τά πάντα» ἀναφέρει μεταξύ τῶν ἄλλων:

«Ὄχι, δέν πρόκειται γιά τήν γνωστή Παλαιοημερολογιτική φράξια τῶν «Ἐνισταμένων», ἡ ὁποία δραστηριοποιεῖται στήν Φυλή Ἀττικῆς, ἀλλά γιά μιά νεοφανῆ ὁμάδα «ἐνισταμένων» κληρικῶν καί μοναχῶν κανονικῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν (Κωνσταντινουπόλεως καί Ἑλλάδος), οἱ ὁποῖοι, ***βαδίζοντες σέ παλαιοημερολογιτικές ἀτραπούς,*** *ἀνέλαβαν πρόσφατα μιά δυναμική ἐκστρατεία κατά τοῦ διεκκλησιαστικοῦ καί διαθρησκειακοῦ διαλόγου πού διεξάγει ἡ Ὀρθοδοξία στό σύνολό της, εἰδικώτερα δέ κατά τῆς «παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ» ἡ ὁποία, καθώς δηλώνουν, ἀναπτύσσεται καί προωθεῖται μέσα στά πλαίσια τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως.*

Ἐμφανιζόμενοι ὡς γνήσιοι Ὀρθόδοξοι, ἄσπιλοι δέ καί ἀμίαντοι ἀμύντορες τῆς Ὀρθοδοξίας, οἱ ἐν λόγω κληρικοί καί μοναχοί, μέ ἕνα κείμενο τό ὁποῖο χαρακτηρίζουν ὡς «Ὁμολογία Πίστεως κατά τοῦ Οἰκουμενισμοῦ», ἐλέγχουν μέ περισσή ἔπαρση καί προπέτεια ἐκείνους πού εἶναι ταγμένοι νά οἰκονομοῦν τά τῆς Ἐκκλησίας σ' ὅλο τόν ἀνά τήν ὑφήλιο Ὀρθόδοξο χῶρο, καί ψέγουν τούς πάντας καί τά πάντα, δίνοντας τήν ἐντύπωση ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῶν Πατέρων ἐξεμέτρησε τό ζῆν τόν ὄγδοο αἰώνα, πώς ἔπαυσε νά ἔχει συνέχεια καί νά εἶναι ἕνας ζῶν Ὀργανισμός, ὅτι στήν σύγχρονη ἐποχή ἡ Ἐκκλησία μᾶς στερεῖται Πατέρων καί Διδασκάλων, ἤ ὅτι ὁ Παράκλητος δέν συγκροτεῖ πλέον τόν Θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας, οὔτε δέ καί φωτίζει τήν σκέψη καί κατευθύνει τά διαβήματα τῶν ἐν Συνόδω συνερχομένων καί διαβουλευομένων Ἱεραρχῶν! Καί ἐνεργοῦν μέ τόν πρωτοφανῆ αὐτό ἀλαζονικό τρόπο, ἔχοντες προφανῶς τήν ἐντύπωση ὅτι τό Ἅγιον Πνεῦμα ἐπιφοιτᾶ ἀποκλειστικά μόνο μέσα στό καθηγητικό γραφεῖο τους, τό καλογηρικό τους κελλί, ἤ τήν ἀρχισυνταξία κάποιου θεολογικοῦ περιοδικοῦ!

Ἡ ὡς ἄνω «Ὁμολογία πίστεως», ὡστόσο, δέν κομίζει γλαύκα εἰς Ἀθήνας. Ἁπλῶς ἀναμασᾶ τήν ἐδῶ καί μιά τριακονταετία περίπου ἐπαναλαμβανόμενη κοινότοπη ἀντιδυτική ἐπιχειρηματολογία τῶν πάσης φύσεως παρασυναγωγῶν τοῦ λεγόμενου «Πατρίου Ἡμερολογίου», ὅπως καί τούς μύδρους τῶν μέχρις ἐσχάτων ἐκτός κανονικῆς Ἐκκλησίας εὑρισκομένων Ὑπερορίων Ρώσσων. Ὅτι δηλ. πᾶσα ἐπαφή μέ ἑτεροδόξους καί ἑτεροθρήσκους εἶναι ἀπορριπτέα! ὅτι κάθε διάλογος μέ τούς παραμένοντας στήν πλάνη καί

καινοτομοῦντας εἰς τά τῆς πίστεως εἶναι καταδικαστέος! ὅτι ὅσοι Ὀρθόδοξοι συμπροσεύχονται μέ ἑτεροδόξους καταστρατηγοῦν τούς Ἱερούς Κανόνας, (περί τοῦ ἄν ἀπαγορεύεται ἤ ὄχι ἡ μετά τῶν ἑτεροδόξων συμπροσευχή [καί ὄχι συλλειτουργία], βλέπε τήν πρόσφατη ἐμπεριστατωμένη μελέτη τοῦ καθηγητοῦ Βλασίου Φειδᾶ στό περιοδικό «Ἐπίσκεψις», ἄρ. 699, 30 Ἀπριλίου 2009)! ὅτι «ὁ Οἰκουμενισμός, ἡ χειρότερη αἵρεση ὅλων των αἰώνων», ὁδηγεῖ σέ συγκρητισμό καί πώς μέ τήν ἔνταξή τους στό Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν οἱ Ὀρθόδοξες Ἐκκλησίες πρόδωσαν τήν ἐκκλησιολογική τους αὐτοσυνειδησία! ὅτι οὐκ ὀλίγοι πατριάρχαι, ἀρχιεπίσκοποι, ἐπίσκοποι, κληρικοί, μοναχοί καί λαϊκοί θεολόγοι «οἰκουμενιστικῶν φρονημάτων», ἀποδεχθέντες τήν «παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ», διδάσκουν αὐτήν γυμνῇ τῇ κεφαλῇ, «θέτοντας οὐσιαστικῶς ἑαυτούς ἐκτός Ἐκκλησίας»! καί τέλος, ὅτι ἡ μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος σταθερή ἀπορριπτική στάση τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἔναντι τῆς Δύσεως ἐγκαταλείφθηκε μετά τήν ἀποστολή ἀπό τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο τῆς Ἐγκυκλίου τοῦ 1920 «Πρός τάς ἁπανταχοῦ Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ», καί ἔτσι, πρωτοστατούντων Πατριαρχῶν καί Ἐπισκόπων, ἀναπτύχθηκε σταδιακά ἕνα νέο ἀνορθόδοξο Ἐκκλησιολογικό Δόγμα. (...)

Σέ συνάφεια πρός τά ἀνωτέρω, θά μποροῦσε νά θέσει κανείς καί ἕνα ἐρώτημα σέ ὅσους πρωτοστάτησαν στήν ἐκπόνηση τῆς «Ὁμολογίας», ἤ ἀποδέχθηκαν αὐτήν ἐκ τῶν ὑστέρων καί τήν προσυπέγραψαν, καί οἱ ὁποῖοι ἔτυχε νά λάβουν κάποτε τήν χάρη τῆς ἱερωσύνης καί τῆς ἀρχιερωσύνης ἀπό χέρια καταξιωμένων Ἱεραρχῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, γνωστῶν γιά τήν μακροχρόνια ἐνεργό συμμετοχή τους στήν πανορθόδοξη προσπάθεια προωθήσεως τῆς χριστιανικῆς ἑνότητος.

Τώρα μόνο οἱ ἐν λόγω ἱερωμένοι, ἐξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, ἀνακάλυψαν ὅτι οἱ χειροτονήσαντες αὐτούς Ἱεράρχες, μεταξύ των ὁποίων καί ὁ σημερινός Οἰκουμενικός Πατριάρχης, ἦταν «οἰκουμενισταί» εὑρισκόμενοι, κατά τήν ἀντίληψή τους, «ἐκτός Ἐκκλησίας»; Καί ἄν ὄντως αὐτή εἶναι ἡ πεποίθησή τους, νά ὑποθέσει τότε κανείς ὅτι, κατά συνέπεια, καί ἡ χειροτονία τους εἶναι ἀχαρίτωτη καί ἀμφιβόλου κανονικότητος, δοθέντος ὅτι ἔγινε ἀπό «ἐκτός Ἐκκλησίας» κειμένων «αἱρετικῶν» Ἀρχιερέων;»

Ἀσφαλῶς, ὁ κ. Γ. Τσέτσης ἀναπαράγει τά γνωστά ἐπιχειρήματα τῶν οἰκουμενιστῶν, ὅτι ὅλα βαίνουν καλῶς, αἱ συμπροσευχαί μετά τῶν αἱρετικῶν ἐπιτρέπονται κ.λπ.. Ἀξιοπρόσεκτος ὅμως εἶναι ἡ διαπίστωσις περί τῆς ὑποκριτικῆς στάσεως τῶν ἀντι-οἰκουμενιστῶν νεοημερολογιτῶν (τούς ὁποίους ὀνομάζει χλευαστικῶς νεο-ἐνισταμένους καί τούς παρομοιάζει μέ τούς παλαιοημερολογίτας) οἱ ὁποῖοι κατηγοροῦν ὡς αἱρετικούς αὐτούς ἐκ τῶν ὁποίων ἐχειροτονήθησαν καί παραμένουν συλλειτουργοῦντες μετ' αὐτῶν καί μνημονεύοντες τῶν ὀνομάτων αὐτῶν, θεωροῦντες καί αὐτοί τούς Γ.Ο.Χ. ὡς σχισματικούς, καί διά τοῦτο δέν ἐντάσσονται εἰς τάς τάξεις τῆς Ἐκκλησίας των. Ἄς ἀντιληφθοῦν τό συντομώτερον ὅτι «οὐ δύνανται δυσῖν κυρίοις δουλεύειν».

Εἰς τὸ ἑπόμενον θά δημοσιεύσωμε ἑτέραν ἐνδιαφέρουσαν κριτικήν, ἀπό τήν ἀντίθετον πλευράν, τῆς λεγομένης «Ὁμολογίας Πίστεως» τῶν ἀντι-οἰκουμενιστῶν νεοημερολογιτῶν, ὑπό τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ἰωάννου Κορναράκη.

✓ Τό Πρωτοβάθμιον διά τούς Πρεσβυτέρους Συνοδικόν Δικαστήριον τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ὑπό τήν Προεδρίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Διαυλείας κ. Ἀκακίου διά τῆς ὑπ' ἀριθμ. α'/2009 τῆς 29-4/12-5-2009 ἀποφάσεως ἐπέβαλεν ὁμοφώνως εἰς τόν Πρεσβύτερον Εὐστράτιον Τζιαμπαζλῆν τοῦ Κωνσταντίνου τό ἐπιτίμιον τῆς διμήνου ἀργίας καί τῆς ἐπ' ἀόριστον ἄρσεως τοῦ ὀφφικίου τῆς πνευματικῆς πατρότητος κριθέντος ἐνόχου ἐπί: α) τελέσει ἱεροπραξιῶν εἰς Γερμανίαν ἄνευ εὐλογίας, β) συλλειτουργίαις μετά κληρικῶν μεθ' ὧν ἡ Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ. δέν ἔχει κοινωνίαν καί γ) κατηγορίαις κατά κληρικῶν καί Ἀρχιερέων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ..

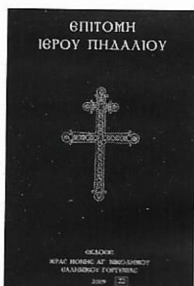
✓ Ὁ καταδικασθείς ἤσκησεν ἔφεσιν ἐπί τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως καί τήν 3/16-6-2009 τό Δευτεροβάθμιον διά τούς Πρεσβυτέρους Συνοδικόν Δικαστήριον τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ὑπό τήν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χρυσοστόμου, διαπιστῶσαν α) τήν ἔλλειψιν εἰλικρινοῦς μετανοίας τοῦ καταδικασθέντος, προσπαθοῦντος μᾶλλον νά δικαιολογήση τάς ὑπ' αὐτοῦ παραβάσεις τῶν ἱερῶν κα-

νόνων καί β) τό γεγονός ὅτι ἐπεβάρυνε τήν θέσιν αὐτοῦ διά τῆς ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Μαρίνης ἱερῶν σκευῶν καί ἀντικειμένων διά τοῦ προσχήματος ὅτι δι' ἰδικῶν του χρημάτων ταῦτα ἠγοράσθησαν, ἐπέβαλε κατά πλειοψηφίαν εἰς τόν κατηγορούμενον τό ἐπιτίμιον τῆς ἐπί ἑξάμηνον ἀργίας ἀπό κάθε ἱεροπραξίαν διατηρόν τήν ἐπ' ἀόριστον ἀφαίρεσιν τοῦ ὀφφικίου τῆς πνευματικῆς πατρότητος ὑπό τήν προϋπόθεσιν τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ἱερῶν ἀντικειμένων εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίας Μαρίνης Καλλιπόλεως. Ἄλλως θέλει κατηγορηθῆ καί δι' ἱεροσυλίαν.

✓ Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος κατά τήν συνεδρίασιν τῆς 3/16-6-2009 ἀπεφάσισεν τήν ἀνάθεσιν εἰς εἰδικούς, μέλη τῆς Ἐκκλησίας μας, τήν γνωμοδότησιν ἐπί τοῦ θέματος τῆς Ἀριθμοῦ Μητρώου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, προκειμένου νά λάβη τεκμηριωμένην ἀπόφασιν.

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ

«Ἐπιτομή Ἱεροῦ Πηδαλίου»

Ἡ νεώτερη ἔκδοση τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου.

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς συμπληρώσεως διακοσίων ἐτῶν ἀπό τῆς ὁσιακῆς κοιμήσεως τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου, ἡ ὁμώνυνυμος Ἱερά Μονή προέβη εἰς τήν ἔκδοσιν μιᾶς εὐχρήστου καί συνοπτικῆς ἐκδόσεως τοῦ σημαντικοτέρου ἔργου τοῦ μεγαλυτέρου διδασκάλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς νεωτέρας ἱστορικῆς περιόδου.

Ἀξίζει να παραθέσωμεν τόν Πρόλογον τοῦ ἐπιμελητοῦ τῆς ἐκδόσεως Ἱερομονάχου Ἀντωνίου Γεωργαντᾶ:

Κοινή πεποίθησις τῶν διατριβόντων εἰς τά «Νικοδημικά» συγγράμματα καί ἔργα, εἶναι ὅτι τό Ἱερόν Πηδάλιον συγκεντρώνει τό μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον, καί ἀναντίρρητα προσφέρει ὑπηρεσίες σημαντικές καί πολυτίμους στήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Μέ τήν συμπλήρωσιν 200 ἐτῶν ἀπό τῆς κοιμήσεως τοῦ Ἀθωνίτου Διδασκάλου († 1809) ἡ Ἱερά Μονή μας προβαίνει εἰς τήν συντμητικήν ἐπανέκδοσιν τοῦ Ἱεροῦ κανονικοῦ αὐτοῦ συγγράμματος, καταχωροῦσα τούς πλέον σημαντικούς Ἰ. Κανόνας, πού ἐγγυῶνται εἰς ὅσους τούς ἐφαρμόζουν τήν ὀρθήν κατεύθυνσιν πρός τήν ψυχικήν μας σωτηρίαν. Ἡ ἐπιλογή αὐτή καθίσταται ἀναγκαία, διά νά καταστῇ πλέον εὔχρηστος ἡ χρῆσις τοῦ Ἱεροῦ Πηδαλίου καί τό ἐνδιαφέρον τῶν μελετητῶν νά ἐπικεντρωθῇ εἰς τά οὐσιωδέστερα ζητήματα ὀρθῆς πίστεως κι ἐναρέτου Χριστιανικοῦ βιώματος. Εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστόν ὅτι τό ὑπερπολύτιμον αὐτό βιβλίον, πού εὐθυγραμμίζει ὁλόκληρον τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, Κλῆρον καί Λαόν, εἰς τά Ἀποστολικά καί Ἁγιο-Συνοδικά βήματα, εἰς τάς ἡμέρας μας, ὄχι μόνον δέν διδάσκεται ἀλλ' ἀποτελεῖ καί σημεῖον ἀντιλεγόμενον μέ τήν ἔννοιαν, ὅτι ἐκεῖνοι πού τό μελετοῦν, τό διαδίδουν καί ζητοῦν τήν ἐφαρμογή τῶν Ἰ. Κανόνων, ἀποξενώνονται καί τίθενται εἰς τό περιθώριον τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς» ζωῆς!

Τούς Ἱερούς Κανόνας πρός εὐχερεστέραν μελέτην, διαχωρίζομεν εἰς τρεῖς κατηγορίας, πού περιλαμβάνονται σέ τρία ἀντίστοιχα κεφάλαια.

Εἰς τό Α΄ κεφάλαιον, ἀναφέρονται οἱ Κανόνες πού ἀφοροῦν τούς Κληρικούς. Εἰς τό Β΄ κεφάλαιον τούς Λαϊκούς καί εἰς τό Γ΄ κεφάλαιον, αὐτούς πού συμπεριλαμβάνουν Κλῆρον καί Λαόν. Θά ἦταν παράλειψις ἐάν δέν κλείναμε τήν ἀναφοράν εἰς τούς Ἰ. Κανόνας μ' ἕνα Δ΄ κεφάλαιον καί τελευταῖον, πού ἐπικεντρώνεται εἰς τούς πολεμίους τοῦ Ἱεροῦ Πηδαλίου καί στίς βαθύτερες αἰτίες, ὅπου οἱ ἐκκλησιαστικοί Προϊστάμενοι, (Ἐπίσκοποι, Ἱεροκήρυκες, Καθηγούμενοι, Πρεσβύτεροι, Γερόντισσαι, κ.λπ.) στήν πλειοψηφία τους ἐμποδίζουν νά διαδοθῇ τό Ἱερόν καί Κανονικόν αὐτό σύγγραμμα, διά νά καταστῇ κτῆμα καί πνευματικός φάρος στά πνευματικά των τέκνα.

Ἐλπίζομεν σύν Θεῷ ὅτι καί αὐτή ἡ ἐκδοτική προσπάθεια τῆς Μονῆς μας, πού διατίθεται δωρεάν, μέ τιμητικήν ἀφιέρωσιν εἰς τόν κοινόν διδάσκαλον τοῦ Γένους μας Νικόδημον τόν Ἁγιορείτην θά ὠφελήσει τούς Ὀρθοδόξους Χριστιανούς καί θά μᾶς ὁδηγήσει σέ μίαν αὐτοκριτικήν ἐπί τῇ βάσει τῶν Ἱερῶν Κανόνων, οἱ ὁποῖοι μᾶς ὑποδεικνύουν τήν ὁδόν πρός τήν ψυχικήν μας σωτηρίαν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ᾧ ἡ δόξα καί τό κράτος εἰς τούς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἀντώνιος Μοναχός

Τό βιβλίον διατίθεται δωρεάν ἀπό τό βιβλιοπωλεῖον «Ἅγιον Ὄρος» Γερανίου 20 Ἀθήνα τηλ. 210 5243275.

ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ΣΟΥ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΟΝ

ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Τά ὀνομαστήρια τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἀττικῆς καί Διαυλείας κ. Ἀκακίου Εὐρίπου καί Εὐβοίας κ. Ἰουστίνου, ἔγιναν ἀφορμή ὥστε ὁ ἱερός κλῆρος καί τό χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας μας νά διαμηνύσουν πρός κάθε κατεύθυνση καί ἰδίως πρός ὅσους αὐτοκλήτως παρουσιάζονται ὡς σωτῆρες τους στήν ἐμμονή τους στίς πατρῶες παραδόσεις, τήν προσήλωσή τους στήν Γνήσια Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία καί τήν ἐμπιστοσύνη τους πρός τούς ἀληθινούς καί γνήσιους ποιμένες του.

Τήν Πέμπτη 1/14 Μαΐου ἡμέρα τιμῆς καί μνήμης τῶν Ἁγ. Ὁσιομαρτύρων Εὐθυμίου, Ἰγνατίου καί Ἀκακίου ἑόρτασε τά ὀνομαστήριά του στήν Ἱ. Μονή Ἁγ. Νικολάου Παιανίας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Διαυλείας κ. Ἀκάκιος. Μ' εὐχαριστιακή σύναξη τελέσθηκε στό μεγαλόπρεπο καθολικό τῆς Ἱ. Μονῆς προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου ἐνῶ ὡς συλλειτουργοί παρέστησαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος καί θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος. Ἰδιαίτερα ὑπῆρξε ἡ συμμετοχή τοῦ ἱεροῦ κλήρου καί τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ πού ἀπό καρδιᾶς εὐχήθηκαν στόν ἑορτάζοντα παλιό ἱεράρχη τό «εἰς πολλά ἔτη Δέσποτα».

Τήν Κυριακή τῶν Ἁγ. Πάντων 1/14 Ἰουνίου συνέπεσε ἡ ἑορτή τοῦ Ἁγ. μάρτυρος Ἰουστίνου τό ὄνομα τοῦ ὁποίου φέρει ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Εὐρίπου καί Εὐβοίας. Ὁ Σεβ. κ. Ἰουστίνος ὡς κτήτωρ καί πνευματικός πατήρ τῆς Ι. Μονῆς Ὁσ. Ὀνουφρίου Κερατέας προέστη τῆς θ. Λειτουργίας πού τελέσθηκε στό καθολικό τῆς Ι. Μονῆς. Μέ ἔκδηλα αἰσθήματα ἀγάπης καί σεβασμοῦ ὁ ἱερός κλῆρος καί τά πνευματικά τέκνα τοῦ Σεβασμιωτάτου εὐχήθηκαν τά δέοντα εἰς τόν ἀκατάβλητον ἱεράρχη.

ΙΕΡΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

❖ Τήν Παρασκευή 2/15 Μαΐου ἑορτάσθηκε ἡ ἐτήσια πανήγυρις τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου Ν. Φιλαδελφείας. Συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου καί τοῦ ἱεροῦ κλήρου τῆς ἱερᾶς πανηγύρεως προέστη κατά παράκλησιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσοστόμου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος.

❖ Εἰς τό πλαίσιο τῶν ποιμαντορικῶν του καθηκόντων ὁ ἀκάματος Σεβ. Μητροπολίτης Εὐρίπου καί Εὐβοίας κ. Ἰουστίνος προέστη τό Σάββατο 3/16 Μαΐου τῆς πανηγύρεως τοῦ παλαιφάτου ἱστορικοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Τιμοθέου καί Μαύρας Καρύστου.

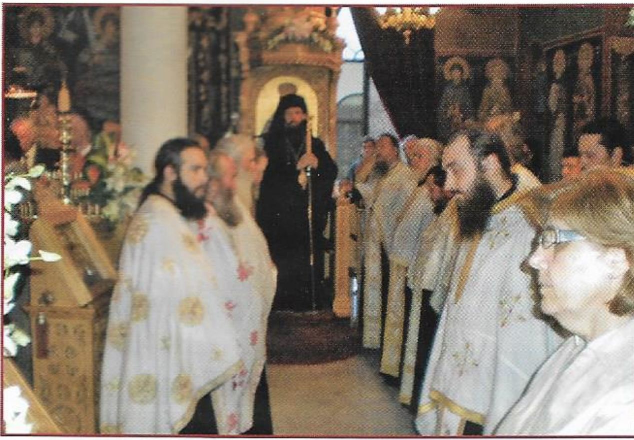
❖ Χοροστατοῦντος τοῦ θεοφ. Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου ἐτελέσθη τήν Πέμπτη 8/21 Μαΐου ἡ πανήγυρις τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ θεολόγου Ἀνάβρας.

❖ Τήν Κυριακή τοῦ Τυφλοῦ 11/24 Μαΐου προεξάρχοντος τοῦ Πανοσιωτάτου Ἱερομ. Ἀκακίου Στάνκοβιτς ἐτελέσθη, μέ μοναστηριακή τάξη καί εὐπρέπεια, ἡ πανήγυρις τῆς Ἱ.Μ. Ἁγ. Κυρίλλου καί Μεθοδίου Σερβίας.

❖ Ἡ συνύφανσης τῆς ἑορτῆς τοῦ μεγαλομάρτυρος Ἁγ. Ἰσιδώρου τοῦ ἐν Χίῳ μετά τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα τήν Τετάρτη 14/27 Μαΐου προσέδωσε ἰδιαιτέρα λαμπρότητα εἰς τήν πανήγυριν τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Ἰσιδώρου στό Λόγκ Ἄϊλαντ τῶν Η.Π.Α. Τοῦ ἰδιόρυθμου αὐτοῦ ἑορτασμοῦ συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ θεοφ. Ἐπισκόπου Θεουπόλεως καί Χριστοδούλου καί τοῦ ἱεροῦ κλήρου προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀμερικῆς ὁ κ. Παῦλος.

❖ Ἡ μεγάλη Δεσποτική ἑορτή τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου ἑορτάσθη μέ τήν πρέπουσα μεγαλοπρέπεια τήν Πέμπτη 15/28 Μαΐου εἰς τήν ὁμώνυμο ἀνδρῷα Ἱ. Μονή Woodstock N.Y. Τῆς ἱερᾶς πανηγύρεως προέστη ὁ οἰκεῖος ἱεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Ἀμερικῆς κ. Παῦλος συνεπικουρούμενος ὑπό τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Θεουπόλεως κ. Χριστοδούλου καί τοῦ ἱεροῦ κλήρου.

❖ Τήν Κυριακή τῶν Ἁγ. Πατέρων 18/31 Μαΐου ἑόρτασε μέ τήν ἁρμόζουσα λαμπρότητα τήν ἐτήσια πανήγυρί του ὁ ἱστορικός Ἱ. Ναῶν Ἁγ. Θεοφόρων Πατέρων Παιανίας. Τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν του τελέσθηκαν στό πλαίσιο τῆς

ἱερᾶς πανηγύρεως προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος ἐνῶ τό ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς εἰς τήν λιτάνευση τῆς ἱερῆς εἰκόνος ἔλαβε μέρος καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Εὐρίπου καί Εὐβοίας κ. Ἰουστίνος.

❖ Ἐπί τῇ ἀνακομιδῇ τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγ. Νικολάου Ἐπισκόπου Μύρων ἑώρτασε τήν Τρίτη 20-5/2-6 ὁ Ἱ.Ν. Ἁγ. Νικολάου Π. Ἡρακλείου. Τοῦ ἱεροῦ ἑορτασμοῦ προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος (φωτ. 1).

❖ Ἡ Ἱερά σκήτη Ἁγ. Πατέρων προβατείου ὄρους Χίου ἐτίμησε μέ ἱερά ἀγρυπνία πού τελέσθηκε σύμφωνα μέ τό τυπικό τοῦ Ὁσ. Παχωμίου τοῦ Χίου τό βράδυ τῆς Δευτέρας 19-5/1-6 τήν μνήμη τῶν πρώτων οἰκητόρων τῶν Ὁσίων Πατέρων Νικήτα, Ἰωάννου καί Ἰωσήφ. Τῆς πανηγυρικῆς ἱεράς ἀγρυπνίας προέστη ὁ πανοσ. Καθηγούμενος Ἀρχιμ. Ἀμβρόσιος Ψωμιᾶς.

❖ Μέ τήν πρέπουσα ἐκκλησιαστική εὐπρέπεια ἑορτάσθη τήν Τετάρτη 21-5/3-6 ἡ μνήμη τῶν Ἁγ. ἰσαποστόλων Κων/νου καί Ἑλένης. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γεροντίου ὡς καί τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου προέστη τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν του πανηγυρίζοντος Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Κων/νου

Ἀσπροπύργου. Στήν μεγαλοπρέπεια τῆς ἑορτῆς συνέβαλε ἡ δυναμική ἐκπροσώπησις τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, ἡ πάνδημη συμμετοχή τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος ὡς ἐπίσης καί ἡ πολιτιστική ἐκδήλωσις πού διοργανώθη πρόνοια τοῦ ἐξωραϊστικοῦ συλλόγου Α. Φούσας Ἀσπροπύργου. Πρός τιμήν τῶν Ἁγ. ἰσαποστόλων Κων/νου καί Ἑλένης ἐτελέσθη ἱερά ἀγρυπνία στόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Παρθενώνα Ἁγ. Κων/νου καί Ἑλένης Χίου. Τῆς ἱερᾶς πανηγύρεως πού τελέσθηκε μέ μοναστηριακή τάξη σύμφωνα μέ τό ἰδιόμορφο κτητορικό τυπικό προέστη ὁ πνευματικός πατήρ τῆς Μονῆς καί Καθηγούμενος τῆς Ἱ. Σκήτης Ἁγ. Πατέρων Ἀρχιμ. Ἀμβρόσιος Ψωμιᾶς. Ἱερουργοῦντος τοῦ Πανοσιολογιωτά-

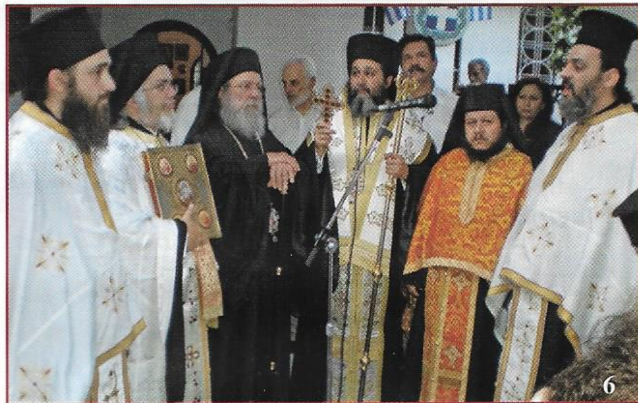
του Ἀρχιμ. Στεφάνου Τσίκουρα ἐτελέσθη ἡ καθιερωμένη ὡς δευτέρα πανήγυρις τοῦ Ἱ. Ναοῦ Τιμίου Σταυροῦ Σαντορίνης. Τήν ἐτήσια ἱερά πανήγυρί του ὁμοίως ἑόρτασε καί ὁ Ἱ. Ναός Ἁγ. Κων/νου Βύρωνος.

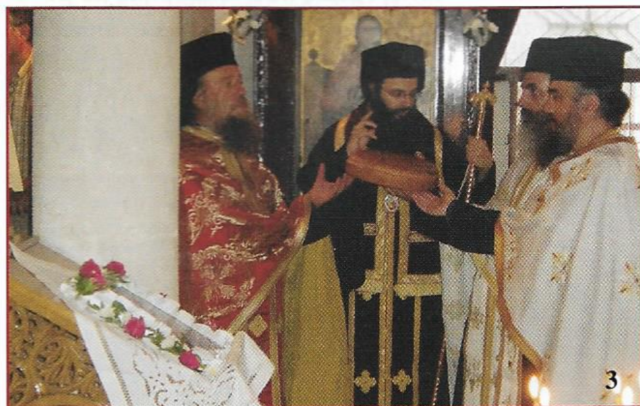
❖ Μέ ἰδιαίτερη κατάνυξη καί θρησκευτική εὐλάβεια ἀλλά καί μέ τήν σύσσωμη συμμετοχή κλήρου καί λαοῦ ἑορτάσθη ἡ μεγάλη ἑορτή τοῦ Ἁγ. Πνεύματος. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος τήν Κυριακή τῆς Πεντηκοστῆς ἱερούργησε εἰς τόν ἑορτάζοντα Ἱ. Ναόν Ἁγ. Τριάδος Ἀσπροπύργου. Τό ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας καί εἰς τό πλαίσιο τῆς αὐτῆς

1

5

2

6

3

7

4

πανηγύρεως ὁ Σεβ. χοροστάτησε εἰς Μ. Ἑσπερινό καί ἐν συνεχείᾳ ἡγήθη τῆς λιτανεύσεως τῆς ἱερᾶς εἰκόνος (φωτ. 1) ἐνῶ κατά παράκλησίν του εἰς τούς ἑορτάζοντες Ἱ. Ναούς Ἁγ. Τριάδος Ροδοπόλεως καί Λεβαδείας προέστησαν ἀντιστοίχως εἰς μέν τόν πρῶτον ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος (φωτ. 2) εἰς δέ τόν δεύτερον ὁ θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος (φωτ. 3). Κατά τήν κυριώνυμη ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγ. Πνεύματος ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος προέστη τῆς καθιερωμένης ὡς δευτέρας πανηγύρεως τῆς Ἱ. Μονῆς Φλεβαριωτίσσης Σαλαμῖνος (φωτ. 4), ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος προέστη τῆς εὐχαριστιακῆς συνάξεως εἰς τόν ἑορτάζοντα Ἱ. Ναόν Ἁγ. Τριάδος Ροδοπόλεως ἐνῶ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος ἱερούργησε εἰς τήν λαμπρῶς ἑορτάζουσα Ἱ. Μονή Ἁγ. Τριάδος Μενδενίτσης (φωτ. 5). Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Διαυλείας κ. Ἀκάκιος προέστη τῶν ἑορτίων ἱερῶν ἀκολουθιῶν τοῦ πανηγυρίζοντος Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Τριάδος Ἰλισσίων, ἐνῶ τό ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγ. Πνεύματος ἐκτός τοῦ ὡς ἄνω ἱεράρχου εἰς τήν λιτάνευση τῆς ἱερᾶς εἰκόνος

ἔλαβε μέρος καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος (φωτ. 6). Μέ συνιερουργία τῶν Παν/των π. Στεφάνου Τσεκούρα καί Προδρόμου Καρακίτσου ἐτελέσθη ἡ πανήγυρις τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγ. Τριάδος Ν. Πεντέλης (φωτ. 7). Ὁμοίως λαμπρῶς ἑόρτασαν καί οἱ Ἱ. Ναοί Ἁγ. Τριάδος Τριγλίας, Ὑδραίων καί Αἰγάλεω.

Κατὰ τὴν ἐπιστροφήν αὐτοῦ εἰς Ἑλλάδα, ὁ Θεοφιλέστατος διῆλθεν διὰ τῆς Ν. Ὑόρκης ὅπου συμμετέσχε εἰς τὴν Συνεδρίασιν τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ., ὑπὸ τῆν προεδρίαν τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Ἀμερικῆς κ. Παύλου καὶ τῇ συμμετοχῇ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Θεουπόλεως κ. Χριστοδούλου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος μετέβη εἰς τὰς Η.Π.Α. διὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱ. Μητρ. Ἀμερικῆς. Ἡ συνεδρίασις ἔλαβε χώραν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ντιτρόιτ, κατὰ τὸ διήμερον 19-20 Ἀπριλίου (ὁ.ἐ.) ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Θεοφιλεστάτου καὶ ἐνεκρίθη τὸ τελικόν σχέδιο τροποποιήσεως τοῦ «Συντάγματος» τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ., τὸ ὁποῖον θὰ τεθῇ πρὸς συζήτησιν καὶ τελικήν ἔγκρισιν κατὰ τὴν Κληρικολαϊκήν Σύναξιν τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην. Τὴν δευτέραν ἡμέραν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου (Κυριακή τῶν Μυροφόρων), ἐγένετο συλλείτουργον τῶν ἐν Ντιτρόιτ παρόντων κληρικῶν, προεξάρχοντος τοῦ Θεοφιλεστ. κ. Φωτίου, εἰς τὸν Ἱερὸν Ναόν Ἁγίου Σπυρίδωνος.

Ὁ Θεοφιλ. κ. Φώτιος παρέμεινεν εἰς Ντιτρόιτ μέχρι καὶ τὴν ἑορτήν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, κατὰ τὴν ὁποίαν πανηγυρίζει ὁ Ἱερός Ναός Ἁγ. Νεκταρίου – Ἁγ. Γεωργίου τῆς ἰδία πόλεως, εἰς τὴ ὁποίαν καὶ προέστη.

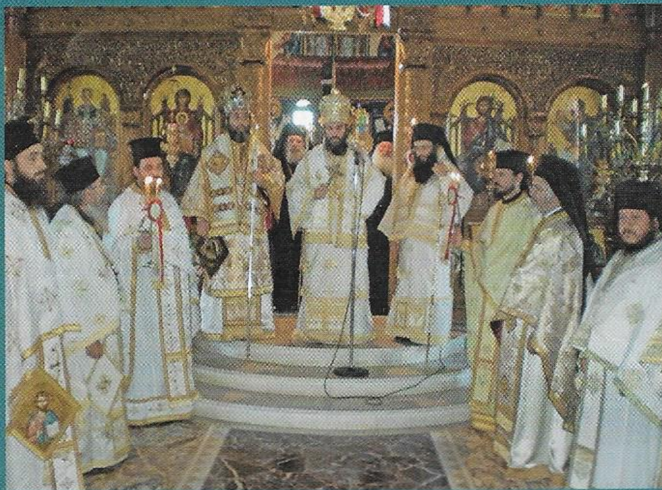
ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΠΟΝΤΙΩΝ

Μέ κάθε ἐπισημότητα ὁ Δῆμος Ἀσπροπύργου σέ συνεργασία μέ τά ποντιακά σωματεῖα καί μέ τούς φορεῖς τῆς πόλεως ἐτίμησε τήν Τρίτη 6/19 Μαΐου τήν ἐπέτειο τῆς Γενοκτονίας τῶν Ποντίων ἀπό τούς Τούρκους. Σύμφωνα μέ τό καταρτισθέν πρόγραμμα τό πρωΐ τῆς ἡμέρας αὐτῆς ἐτελέσθη στόν Ἱ. Ναό Ἁγ. Τριάδος Ἀσπροπύργου Ἀρχιερατικό μνημόσυνο γιά τήν ἐπέτειο τῆς Ποντιακῆς γενοκτονίας καί τίς χιλιάδες τῶν θυμάτων της. Τοῦ ἱεροῦ μνημοσύνου προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ἐνῶ ἀκολούθως ἐτέλεσε καί τρισάγιο εἰς τό μνημεῖο Πεσόντων στήν πλατεία Γκορυτσάς. Ἐν συνεχείᾳ πραγματοποιήθηκε κατάθεση στεφάνων ἀπό τίς τοπικές ἀρχές καί τά Ποντιακά σωματεῖα, ὡς ἐπίσης ἡ παρέλασις τῶν σχολείων, ἐνῶ ἄγημα Στρατοῦ καί στρατιωτική φιλαρμονική ἀπέδωσαν τιμές. Στίς ἐπετειακές αὐτές τιμητικές ἐκδηλώσεις τό παρόν ἔδωσαν οἱ ἐκπρόσωποι πολιτικῶν Νομαρχιακῶν καί Δημοτικῶν Ἀρχῶν καί ἄλλων τοπικῶν φορέων.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

Ὀνομαστήρια Σεβ. Ἀττικῆς κ. Ἀκακίου, Παιανία, 1-5-2009.

Ἱ.Ν. Ἁγ. Ἀθανασίου Ν. Φιλαδελφείας, 2-5-2009.

Ἱ. Ναὸς Ἁγ. Τιμοθέου καὶ Μαύρας Καρύστου, 3-5-2009.

Ἱ.Μ. Ἁγ. Ἰωάννου Θεολόγου Ἀνάβρας, 8-5-2009.

Ἱ.Μ. Ἁγ. Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου Σερβίας, 11-5-2009.

Ἱ.Μ. Ἀναλήψεως Κυρίου Woodstock N.Y., 15-5-2009.

ΕΝΤΥΠΟΝ ΚΛΕΙΣΤΟΝ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 123/2001
ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΛΤΑ: 1734